

С Ъ Ю З Н А Д Е М О К Р А Т И Ч Н И Т Е С И Л И

С т е н о г р а ф с к и п р о т о к о л и

З А С Е Д А Н И Е
Н А Н А Ц И О Н А Л Н И Я К О О Р Д И Н А Ц И О Н Е Н
С Ъ В Е Т

С о ф и я , в т о р н и к , 14 я н у а р и 1997 г о д и н а

СЪЮЗ НА ДЕМОКРАТИЧНИТЕ СИЛИ

Стенографски протокол

ЗАСЕДАНИЕ
НА НАЦИОНАЛНИЯ КООРДИНАЦИОНЕН
СЪВЕТ

състояло се на 14 януари 1997 година
в заседателната зала на Културния дом "Красно село"
С о ф и я, вторник, 14 януари 1997 год.

/Начало 9 часа и 40 минути/

О Т К Р И В А Н Е

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

Откривам заседанието на Националния координационен съвет. Първо искам да поздравя абсолютно всички членове на Националния координационен съвет, народни представители, членове, ръководствата на партиите, регионални председатели на СДС с достойното поведение в дните на голямо изпитание на страната. Да изкажа нашите съчувствия от името на всички и нашата пълна подкрепа на пострадалите наши колеги. На Филип Димитров, на д-р Панев, на битите народни представители, на бития кмет на Пловдив, на всички, които станаха обект на агресията.

Ние успяхме първо да възбудим едно огромно недоволство и след това да го овладеем. Това е голям успех.

Затова поздравявам всички.

Може ли телевизия и журналисти да ни оставят.

Вие знаете всички, че в цялата страна има мощни протестни действия, които набират скорост. Вероятно сте информирани за това, което става. Най-доброто в това е, че ние успяваме да овладеем и да контролираме обстановката. Но преди да предложа дневния ред искам да се обърна към всички с молба да бъдат изключително внимателни. Защото ние видяхме за колко кратко време едно множество от протестиращи излиза от контрол и вече става абсолютно неовладяна сила. Така че моля всички, когато организират тези протестни действия предварително да инструктират хората, че сред тях има провокатори, които търсят сблъсък, създават сблъсък с органите на реда. Опитват се да създадат центрове за влияние върху хората. Множеството трябва да знае, че има само един глас, само един микрофон, от който получава информация и от който получава разпореждане какво да се прави.

В момент в който се допусне в множеството да се появят други центрове на влияние, то вече започва да е провокирано, превръща се в тълпа и заръчва насилието.

Затова, моля, почти всички организираме протести, моля преди това, преди шевствията да предупреждавате хората. Ние се опасяваме от провокации. Имаме информация, че провокациите вероятно ще се изпробват отново, защото те са единствения спасителен начин на БСП да се измъкне от ситуацията. БСП се опитва да ни направи нас метежници, насилници и т.н. Досега не успя.

Предлагам следния дневен ред.

Д Н Е В Е Н Р Е Д:

1. Актуална политическа обстановка и поведението на Съюза на демократичните сили в нея.
2. Свикване на Девета национална конференция на Съюза на демократичните сили.

ЕДВИН СУГАРЕВ:

Уважаеми дами и господа, по мое мнение това е най-решаващия Координационен съвет в цялата история на Съюза на демократичните сили. Ние заседаваме в една коренно променена кризисна политическа ситуация, чието осмисляне изисква върховни усилия и доста време. Ето защо аз бих предложил следната модификация на дневния ред.

Актуалната политическа ситуация, и стратегията на Съюза на демократичните сили за постигане на предсрочни парламентарни избори. Това е нещото върху което трябва да заседаваме във всички негови аспекти в една твърде широка материя.

Другото което бих искал да предложа е насрочването на датата на Националната конференция да бъде, когато се изясни кога ще бъдат предсрочните парламентарни избори. Тъй като на тази Национална конференция очевидно ще се наложи да се гласуват принципните положения в нашата предизборна програма. Принципите по които ще се определят депутатските листи, коалиционните взаимоотношения при парламентарните избори и прочее проблеми, които иначе не бихме могли да предвидим. А едва ли е уместно да правим две конференции една след друга.

А и последното, което бих искал процедурно да предложа, на мен ми се струва, че в ситуации, като днешната е

необходимо Националният координационен съвет да се събира по често, включително да бъде свикван и спешно, както би трябвало да бъде направено веднага след нощта на 10 ноември срещу 11 ноември. И аз лично бих предложил събиране на Националният координационен съвет всяка седмица.

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

Има ли други предложения? Аз не мисля в момента, че е редно да има два или три или няколко дневни реда пред Съюза на демократичните сили и не е редно, по никакъв начин, не сме адекватни на обстановката, ако инициативата се определя по този начин. Казвам го на Едвин Сугарев.

Затова предлагам това предложение, което направих за дневен ред, на гласуване. Който е за, моля да гласува.

Моля, който е за дневния ред, който предлага Националният изпълнителен съвет, да гласува.

Гласували 71 за. Приема се това предложение за дневен ред.

По актуалната политическа обстановка искам да ви докладвам всички събития и да ви предложа решенията, които трябва да вземем, за обсъждане.

РЕПЛИКА:

Има хора, които не са членове на НКС и са дошли току що. Моля да напуснат тези, които не са членове на НКС.

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

В момента е невъзможно НКС да се затвори на закрито заседание, господин Момчев. Не може да гласуват хора, които не са членове на НКС.

РЕПЛИКА:

Има които са гласували.

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

- 8 -

Има правила. Има приет дневен ред. Моля ви се да ме оставите да ви въведа в обстановката, такава каквата е известна на Националния изпълнителен съвет.

ЕВГЕНИ МИХАЙЛОВ:

Искам да ви помоля за достойно поведение. Да не започваме днешното заседание по този начин, с този тон, с налагане на такъв тип процедурни нагласи към правене на политика на мнозинството в момента. Защото всички ние имаме общи задачи и по никакъв начин не можем да започнем Национален координационен съвет, когато е гласувано и има 70 срещу 60. Да започнем единни и да излезем единни от това заседание.

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

Пристъпвам към докладване на обстановката.

РЕПЛИКА

Това е рекет.

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

Не е рекет.

РЕПЛИКА:

Да се спазват правилата.

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

Спазени са правилата. Който е против, моля да гласува.

Против 35. Кой е въздържал се? Двама. Значи не е 70 на 60.

Обстановката в страната е следната:

По призива на Обединените демократични сили започнаха масови демонстрации срещу режима. Първият въпрос е, кой трябва да стои начело на протестите? Разбира се, че има желание истинската, съдържателната, съществена роля на Съюза на демократичните сили да излезне на преден план. Защото ние сме тези, които движим събитията. Има ли смисъл

от това? Отговорността за това, което става в страната следва ли да се понася само от Съюза на демократичните сили. Добре ли е отговорността да се носи от Обединените демократични сили, както вътре в обществото, за обществеността, за медиите, така и за външните наблюдатели.

Според мен редно е да подкрепим точно в този момент, разбира се, Националния координационен съвет ще си каже думата, но редно е да подкрепим общите действия. Със симпатии се възприемат точно общите действия. До момента ние не сме само СДС, дори не сме само ОДС. В момента към нас се присъединяват огромни маси от хора, включително членове на БСП или гласували за БСП.

Затова начело на тези протестни действия като етикет, като табела стоят Обединените демократични сили.

Обстановката вътре в Обединените демократични сили е следната. Поведението, действията изцяло се диктуват от нас. Останалите членове на политическия съвет се съобразяват изцяло и реализират волята, която предлагаме и решенията и идеите, които даваме ние с господин Соколов. Включително в нощта на големия сблъсък, всички решения, цялото поведение и вие видяхте това, както на Парламентарната група на СДС, така и на останалите се диктуваше от нас. Наистина имаше съвещание, но на практика решенията се взимаха от нас.

Протест ние в момента сме водеща сила, категорично водеща сила в Обединените демократични сили.

Решенията, които са взети вчера, завчера от политическия съвет на Обединените демократични сили са изключително отговорни и много сериозни. Те са ви известно предполагавам. Аз ще ги кажа съвсем накратко съдържателно.

Първото решение, че политическия съвет вижда смисъла от разговори с БСП само при изразено желание, прин-

ципно изразено съгласие на управляващите за предсрочни парламентарни избори.

Под принципно съгласие ние разбираме решение взето на техния политически орган, на Висшия съвет на Българската социалистическа партия. Вчера половинчато Изпълнителното бюро отстъпвайки още една позиция се опита да увлече специално мен в преговори, които бяха отказани. За щастие стан^а възможно много спешно да се свика съвещание на Националния изпълнителен съвет и ние решихме две неща.

Първо, в никакъв случай да не се разговаря с тях един срещу друг. В никакъв случай да не се приема среща Костов - Първанов. Да не се създава в обществеността усещането, че някак си Костов стои начело на тези протестни действия, а отсреща Първанов е този, който примерно ще стане защитник на Конституцията. Решихме, че ако има разговори, те трябва да бъдат след категорично изпълнение на условията поставени от Обединените демократични сили. И уточнихме, че условието е Висшия съвет да вземе това решение. По простата причина, че Висшия съвет може да подмени членовете на Изпълнителното бюро на едно свое съвещание, ако реши. Тоест 150 души, Изпълнителното бюро е 15 души. Така че те могат да протакат, могат да се опитат да увлекат и да демотивират хората. Могат да се опитат да превърнат проблема на улицата в проблем между елитите на политическите сили. Тоест да се опитат с варианта през 1990 година.

Първото нещо, което аз предлагам да се обсъди е как точно да се реализира тази невероятно сложна политика, защото тук даже почти няма политика. Ако има улица от една страна, ако има протестиращи стотици хиляди хора от едната страна, от другата страна има управляващи и

трябва да ни е ясно точно какви възможности имаме да изразим с поведението на тези хора и да отстояваме техните позиции.

Втората точка, на решението, третата и четвъртата са опити да се придаде изцяло политически характер на протестните действия. Заради това се свикват непрекъснати протести в цялата страна, на всички недоволни хора, мирни протести от 16.00 часа до 20.00 часа.

Затова се взе и решение да се направи огромен митинг в деня, в който БСП евентуално ще направи опит да гласува правителство. И заради това пак за опит да се анализира протеста и да се заяви на управляващите какво би станало, ако те все пак изберат правителство със своето мнозинство, национална политическа стачка. Трябва да решим кога да бъде тази стачка и трябва да решим как ще я подготвим, в какво ще се изрази и т.н. Или да се насочим към решение на тези въпроси.

Протестиращите на практика имат свои виждания за нещата, които в един миг могат да започнат да стават различни от нашите.

Ние ще бъдем много успешни, ако успеем този натиск да го превърнем в политически ефект, в резултат. Не в разрушение, не в метеж, не в насочване на агресията срещу хора, не в насилие. Това е много трудна задача.

И заради това беше взето решение за тези политически действия. И аз предлагам ние да отидем дори още по-нататък, като покажем една категорична решимост. Защото националният координационен съвет е този, който трябва да демонстрира сега твърдост и категорична решимост. И едновременно с това умереност. Като гледам господин Панев, сигурно не е лесно в момента умереност да се демонстрира

от нас. Но трябва да бъдем умерени.

Докъде можем да отидем в исканията си. Това е може би големия въпрос. Какво искаме? Искам да ви напомня тези искания, с които започнахме демонстрациите. Да, на декларацията за спасение на България. Искаме ли тази декларация да се гласува? Аз поставям въпросите.

Второто искане беше. Да, на предсрочни парламентарни избори. Ако е да, кога.

Третото искане беше не на второ социалистическо правителство. Но това е вече искане, което аз искам да кажа няколко думи.

Тези дни веднага след случилото се на 10 и 11 започна една огромна битка за това, кой ще спечели симпатиите на медиите, включително и на чуждестранните и на външните политически наблюдатели. Ние успяхме да спечелим тази битка. Беше изключително тежко. Беше изключително отговорен момент. Огромна благодарност дължим на избрания ни президент Петър Стоянов. Защото той беше в центъра на събитията беше изключително отговорен и ни помогна до голяма степен да привлечем към себе си симпатиите на медиите и наложи своята позиция. В същност това беше обща позиция, защото аз искам да ви информирам и за това, че ние бяхме почти не прекъснато заедно имам предвид Националния изпълнителен съвет с него, тази позиция стана приета от външните наблюдатели, обаче цялата. Цялата означава с настояване за преговори.

Откъде идва настояването за преговори? Настояването за преговори идва от предупреждението, че ние не можем да решим проблемите на страната само с политически средства, ако оставим акцента върху политическите неща.

Категорично е предупреждението на посланиците

акцент на декларацията за спасение на България.

Защото няма да се справим с една опустошена страна. Как може да не се доупостоши България. Само ако се приемат първите три искания в декларацията за спасение. Нов управителен съвет, напомням ви на Българска народна банка с преговори, с упълномощен да води преговори за въвеждане на валутен борд. Поведение като валутен борд.

Втора точка, излъчване на група за преговори и решаване най-трудния въпрос на България за структурната реформа, получаване на политическо съгласие на всички, в същност на основните политически сили за провеждане на определена структурна реформа. Тоест консенсус върху реформата.

Трето, приемане на законите за валутния борд и получаване на подкрепа от международните финансови институции. Без подкрепа ние сме загубени.

Това нещо може да направи само правителството. И заради това много важния въпрос, който ние трябва да решим е като преговаряме е какъв мандат да преговори може да имаме за правителство. Какво може да се прави в тази посока? Това са темите.

Муравей Радев пръв поиска думата. След Муравей Радев, господин Йордан Соколов.

ИВАН КУРТЕВ:

От ръцете които са вдигнати предварително мога да ви кажа от броя на ръцете, че ще свършим без резултат. Само ще говорим и накрая няма да има никакъв резултат.

Затова моята молба е НИС не може да няма никакви идеи по въпросите, които току що чухме да бъдат

НИС да ни бъдат предложени, за да имаме базата около която да се обединим. Иначе ще възникнат толкова идеи и някои от тях толкова шури, че ще стоим сигурно ната комунистите и през нощта и ще си отидем без резултат. Нека някак си да се насочи в ползотворна посока работата ни. Поради това и аз не съм вдигнал ръка да се запиша, защото не виждам смисъл в многото думи които ще се кажат тук да прибавя и моите. Много моля за едно изложение, особено по последния въпрос. Това е най-важното. Какво правителство? Кога?

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

Искате ли да вземем решение, да помолим президента Петър Стоянов да дойде тук и да каже своята позиция.

Моля да се обадите по телефона на президента и да го поканите.

Може ли да прочета имената на записалите се до тук. Муравей Радев, Йордан Соколов, Светослав Лучников, Александър Йорданов, Иван Сунгарски, господин Панев, господин Карев, Валентин Василев, Васил Михайлов, Павел Шопов, Иван Будимов, Евгени Михайлов, Иван Лазаров, Кра-симир Момчев.

Предлагаме да има регламент от пет минути.

Приемаме ли регламент от пет минути. Аз разбира се, ще се съобразявам. Ако някой говори по същество няма да го спирам.

Който е за регламент от пет минути, моля да гласува. Очевидно мнозинство. Аз пак казвам, няма да бъде строг.

Господин Муравей Радев има думата.

ИЗКАЗВАНИЯ

МУРАВЕЙ РАДЕВ:

вимо да говорим за това колко е важно това което правим, колко много хора очакват нашите решения. Само искам да кажа, че ние от тук трябва да излезнем с много точна ясна представа какво точно искаме, как то да бъде подредено във времето и как може да го постигнем. Дано да успеем да го направим.

Аз ще ви предложа мой вариант за тези три неща.

Аз смятам, че има две основни постановки, които трябва днес да приемем, поне две.

Първата е избори тази година, ние бяхме казали най-напред незабавни, сега казваме тази година. Но аз считам, че ние не можем да кажем юни или август или май. Вие можем да кажем възможно най-близки избори, възможно най-малко време до изборите. Това първо. Ще се мотивирам след малко защо.

Второто, друго правителство в този парламент да не допуснем да се състави. Според мен на тези две неща трябва да имаме отговори.

Сега ще ви обясня моето виждане по тези въпроси. В крайна сметка защо казвам не някога, декември, май или юни, а точно колко време ни трябва до изборите. Това зависи от едно нещо. От това дали ние ще решим, че има някои неща, които трябва да станат в този парламент преди той да се разпусне. Ако няма такива неща, ние можем да кажем още утре, че не го искаме. Ако се обединим, че има някои и точно ги кажем кои са те. Например аз мисля че на България трябва да дадем някакъв бюджет, какъвто и да е. Но закон за бюджета някакъв трябва да има, а не през май или през юни. Може да го променяме на всеки месец или на два месеца веднаж, но без закон за бюджета, не бива по

наша вина да остане България. И в рамките на този парламент, разбира се.

Второ, закона за борда и законите които трябва да бъдат променени и да отговорят на този закон на борда, също е нещо, което този парламент трябва да направи.

Ако ние действително постигнем с управляващите някакъв консенсус по тези въпроси, аз си мисля, че от месец до месец и половина интензивна работа за този парламент би могло да свърши тези неща. Месец, месец и половина е и срока, в който бихме могли с протягане на парламентарната въртележка да задържим въпроса за съставяне на ново правителство. Защото ние не можем да си представим че правим избори много по-нататък и това правителство до тогава без последните два месеца ще управлява България. Явно тази теза е слаба за нас. Ние казваме да, избори възможно най-кратко във времето при тези две постановки, но задължително никакво ново правителство, което значи сядаме в деня хикс, дано той да бъде утре, ако те приемат тези наши неща и от тогава нататък броим този месец и половина, в който приемаме законите, успоредно в това текат тези неща от нашата декларация, първа, втора и трета точка. Това нищо не пречи да става. Да се сформират тези национални групи и те да започнат работа. Това е малко общо казано, но това е една постановка във времето, което градира някои определени неща и действия, които ние задоволително трябва да направим в определени рамки.

Как можем да го постигнем. Аз смятам, че имаме невероятния шанс сега, когато целия народ е на улицата, ние много лесно тези наши неща може да ги отстояваме на всички възможни равнища, в цялата страна еднакво да се

говори по тях и не е въпроса ние колко ще издържим, въпроса е те колко ще издържат. Защото аз си мисля, че ние не бива дори да споменаваме, да не изхабим от излишна употреба понятието общо национална стачка или политическа национална стачка. Най-добре е това да бъде венеца на ескалирането на народното недоволство на нашите атаки към днешните управляващи и в този момент, в тази кулминация тогава да обявим тази обща политическа стачка. Може би денят в който БСП, ако не приеме нашите предложения реши да прави правителство и събере техните депутати и си гласуват едно правителство, това да бъде началото на тази обща национална стачка, защото тогава градусът ще бъде съвсем достатъчен, за да бъде тя сполучлива. Това е пътя, според мен, да постигнем тази наша цел. И най-малкото отгъване от наша страна и най-малката мекошавост и най-малкото даване възможност за преговори, би ни донесла твърде много негативи. Оставете ги тях. Между хората, които са излезнали казват, днес не ни оставяйте, утре няма да ни намерите, ако ни оставите.

Благодаря.

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ

Има думата господин Соколов.

Президентът ще дойде след 15 минути.

ЙОРДАН СОКОЛОВ:

Извън регламента едно хубаво съобщение. Днес ми се обадиха в 16.00 часа от стадиона ще тръгне колона на българските олимпийци да участва в нашите протести. /Ръкопляскания! /

Ние трябва да продължим да държим на положенията в декларацията за спасение на България. В нея трите точки са какво трябва да бъде направено докато продължава да действа Народното събрание. След това то се разпуска и

Въпросът е докато действа Народното събрание какво правителство може и трябва да има. Ние вчера имаме много важни разговори с посланиците. Пред всички поставихم въпроса, дали международните финансови институции ще преговарят с едно примерно експертно или програмно правителство и със служебно правителство.

Защото ако сте забелязали тезата на Първанов и на БСП сега е, ние сме съгласни за предсрочни парламентарни избори, но първо трябва да се избере правителство на БСП. Второ, то трябва да е без определен срок, защото международните финансови институции няма да преговарят с правителство с някакъв определен мандат.

Отговорът който ни беше даден беше категоричен. Международните финансови институции ще преговарят с всякакво правителство, включително и експертно, включително и програмно, включително и служебно, щом това е в общо съгласие на политическите сили. Така че играта на БСП в тази насока няма да мине.

Чисто юридически възможностите са три. Първата, правителство на БСП ние изцяло отхвърляме. С това според мен никога не трябва да се съгласяваме. Остават другите две. Или да продължи правителството на Жан Виденов, макар и в оставка, докато парламента изработва всички необходими закони. Или ще преговаря може да бъде въпрос на консенсус, защото това е една от нашите точки в декларацията за спасение. Или ако ние приемем, за мен не е по-лоша възможност, едно експертно правителство, в което да не влезна никакви политически лица, но без значение, може да е в мандата на БСП, това вече няма никакво значение. Няма защо да губим време, ако ние се съгласим, че трябва да

бъде експертно правителство. Наистина от едни неутрални експерти, в които и ние ще имаме доверие да се водят преговорите с финансовите институции.

На мен ми се струва, че срока до края на месец март е абсолютно достатъчен. Вие знаете, че БСП когато иска за един ден и една нощ приехме бюджета. Бюджет трябва да има, защото и тук започват, ако сте обърнали внимание атаките. Ако няма бюджет по вина на СДС няма да има заплати нямало да има пенсии. Така че ние трябва да гласуваме бюджета и всичките тези закони, които нито са толкова много, нито са толкова сложни. И след това вече да се разпусне към средата на март или края на март Народното събрание в двумесечния срок по Конституцията да бъде назначено служебното правителство и май най-късно юни избори. Всяко отлагане на предсрочните избори няма да е в наша полза. Затова защото БСП първо ще се окопити. Второ, всичките тези неща, които досега бяха направени и които са основателната причина за недоволството някак си може в някаква степен пак да бъдат така замъглени и преодоляни.

На мен ми се струва, че когато се водят преговори ние трябва обезателно да поставим въпрос и за Висшия съдебен съвет. Знаете, че това Народно събрание, ако то съществува някъде до 12 февруари изтича мандата на сегашния Висш съдебен съвет трябва да се избере нов съдебен съвет. Ако бъде избран нов съдебен съвет това означава пет години след това съдебната власт да е в ръцете на комунистите. Дори мандата на Татарчев изтича 1999 година. Това означава след две години ние да имаме главен прокурор комунисти за следващите седем години. Това не трябва да допускаме. И затова към всичките наши искания, които са отразени и в декларацията и в решението на политическия съвет на Обединените

основно искане за състав на Висшия съдебен съвет или с консенсус, или с квота, както беше и по-рано.

И за да приключа само искам на това да обърна внимание. Национална политическа стачка, това беше идеята на политическия съвет, не трябва да има преди да бъде и ако бъде съставено само правителство на БСП. Но понеже една национална политическа стачка се оказа, че не е лесно откъм време да бъде подготвена, за да бъде успешна, това означава да се блокират всички пристанища, всички летища, всички гари, транспорта, съобщенията, основните производствени предприятия. Затова ние взехме решение, че се създава Централен щаб, който вече да започне да работи. Така че в момента, в който се вземе решението и се обяви датата вече подготовката да е започнала. Ако ние вземем това решение в деня на съставяне на правителство на БСП, ако се стигне до такова, това може да е след десет или след 15 дни, не трябва тези 10 или 15 дни да бъдат загубени. Хубаво е ние да подготвим стачката, дай Боже тя да не се състои, т.е. да не ни принудят към тази стачка, отколкото да дойде времето на стачката, а ние да сме пропуснали дни за нейната подготовка.

Благодаря ви.

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

Господин Лучников има думата.

СВЕТОСЛАВ ЛУЧНИКОВ:

Уважаеми дами и господа, аз искам да взема становище по откритите въпроси.

Първият, на всяка цена в това Народно събрание трябва да бъде гласуван бюджета на Републиката през 1977 година. Без това ние оголваме фланга си за нас за атаки

за прехвърляне върху нас на всичките неблагоприятия, забавяни плащания, липса на актуализация на заплати и пенсии и т.н.

Второ, това Народно събрание трябва да приеме пакета от законодателни мерки за въвеждане на борда, които както вече се каза не са толкова много и не са толкова сложни и могат спокойно да бъдат приети. Най-после това Народно събрание трябва да излъчи с консенсус една група, която да оглави програмата за структурна реформа, като обаче ние съвсем ясно под шапката си знаем, какво разбираме под структурна реформа. Защото това е едно размито понятие от което всеки разбира това, което му се иска.

Под структурна реформа се разбира не само ликвидиране на тези предприятия, които са обявени за обявяване в ликвидация, които са договорени горе долу с фонда, но под структурна реформа се разбира довеждане до край на поземлената реформа и довеждане докрай на реституцията. А също така и една приватизация в истински пазарен вид. Разбира се, не в сегашната камouflажна форма за запазване на държавната собственост.

Не може да не се излъчи, не може да се мине само с въртележката, която да запази това правителство, загубило вече абсолютно народното доверие. Трябва да се излъчи едно временно правителство. Това временно правителство може да бъде договорено между основните политически сили и това именно трябва да бъде солта на преговорите с тях. В това временно правителство трябва да се включат изключително само експерти. Вярно че политически безцветни хора няма. Всеки има някакви ангажименти, но те могат да бъдат избрани така, че да не бъдат фрапиращи политически фигури.

Може да се постигне съгласие. Това временно правителство след това самото то изцяло или с малки промени да прерастне в служебно правителство. Това също може да се договори и това ще бъде много полезно, с оглед последователността на преговорите, които се водят с международните финансови институции. По отношение на времето, този парламент трябва да трае най-много до края на месец март. След това той трябва да се разпусне. Дали старото временно правителство ще стане служебно или национално служебно правителство е друг въпрос, но това служебно правителство, вече формално служебно правителство, трябва да проведе изборите най-късно до края на май. По-нататък ние влизаме в една зона на облагодетелстване на комунистите, което не трябва да се допуска.

Има нещо друго на което аз искам да atra внимание. Ние имаме ли намерение да управляваме след спечелването на извънредните избори или нямаме намерение да управляваме? Ако ние имаме намерение да управляваме, ние трябва да започнем незабавна подготовка за това наше управление. На нас второто ни е ясно, кои ще бъдат нашите министри, кои ще бъдат нашите заместник министри, кои ще бъдат нашите областни управители, кои ще бъдат нашите началници на основни отдели и служби, защото без това ние ще влезем в една игра, на която не знаем правилата и която може би да ни изиграе една много неприятна шега.

Още от сега трябва на всяка цена да се помисли за нашия бъдещ управленски екип, както в Централното правителство, така и в областните управи, така и в бившите региони, в бившите окръзи. Без това ние отиваме слепешката в една игра, от която не знаем как ще излезем. Ще бъдем

също така неподготвени, както влезнахме с нашето правителство в 1991 година, което съвсем не е насърчителен прецедент.

И най-после в тази борба, която ни предстои, ние знаем какво огромно значение има медийното присъствие. Вие видяхте какво огромно значение изигра Радио "Дарик", който застана твърдо и решително на наша страна. Но Радио "Дарик" не се приема в цялата страна. Аз не съм техник, не знам какви технически възможности има. Но съм сигурен, че при добър желание може да се направи така, че Радио "Дарик" да бъде приемано в цялата страна или в голямата част от нея. Това може да стане със споразумение с местните радио станции, тъй като почти навсякъде има местни радиостанции. Вероятно може да се направи някаква комбинация.

Ние ако искаме да имаме сериозно присъствие в едни бъдещи избори трябва да имаме на всяка цена едно радио на своя страна и то радио, което да бъде приемано национално.

Това са нещата върху които аз исках да спра вниманието ви. Моля да помислите върху тях.

Благодаря ви.

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

Благодаря много на господин Лучников.

Господин Александър Йорданов има думата.

Да се готви господин Сунгарски.

АЛЕКСАНДЪР ЙОРДАНОВ:

Аз най-напред протестирам срещу този тон, който тук се установява на някакво примирение и като че ли вече ние сме приели сядаме и ще преговаряме с тези, които наистина провалиха България и цяла България това го разбира

Включително го разбират и самите членове на тази партия.

Преговаря се със силния. Със слабия какво да се преговаря и този, който хората не го искат. Тогава в същност започваш да предаваш своите хора и отново да ги качваш тях лека по лека по стълбите нагоре към масата за преговорите.

Второ, България е парламентарна държава. Местото за преговори, дискусии и диалог, това е парламента. Диалогът беше предложен и не може парламентаризма да се заменя с кръгли маси, срещи по партийни централи и други, защото това е нарушение на демокрацията и на парламентаризма.

Ние не сме страна във война, за да се правят на фронта срещи и да се сключват мирни преговори. Има Парламент. Предложи се преговор. Който иска да преговаря. Там на място с гласуване се решава съдбата на страната.

Следваща точка. Всяко правителство излъчено в този парламент в мандата на Българската социалистическа партия е социалистическо правителство. Няма понятие, господин Соколов, аз съм бил председател на Парламента и няма понятие програмно правителство и експертно правителство. Такова нещо българската Конституция не допуска и нека да не лъжем хората и да не подменяме нещата. Когато господин Беров излъчи своето експертно правителство, то беше правителство на БСП, защото мнозинството на БСП го подкрепеше. И така говорихме две години.

Ако приемаме, че то е било експертно правителство, тогава приемаме, че нашата политика преди две години е била грешна. Конституцията е много ясна. Тя не говори за никакви програмни правителства. Тя говори за две форми

на правителства. Правителство излъчено с мандата на най-голямата политическа сила. Правителство излъчено с мандата на втората парламентарна група и правителство излъчено с мандата на някои от следващите парламентарни групи. И вторият казус на правителството, това се нарича служебно правителство, когато парламентарните сили не могат да излъчат.

Тактиката на Социалистическата партия, аз се извинявам, че говоря, мисля че тук в СДС би трябвало всичко да е ясно е следната. Постепенно да е избягал от отговорността за положението в страната. Мостът затова бягство се нарича програмно правителство. Само по този мост на програмно експертно правителство тя може спокойно да каже, че виждате ли все пак, когато имахме социалистическо правителство нещата бяха в контрол, бяха по-добри. Сега когато има програмно правителство в България се живее по-зле и по-лошо, ерго отиваме на избори, чисти и невинни като деца. Отново се срещаме със Стюза на демократичните сили.

Стратегически, ако искате за нас, като политическа сила, ако пренебрегнем народното недоволство най-добрият вариант е те сами да се набутат и да си направят второ правителство. Защото това е техният избор. Имат мнозинство. Излъчили са си премиер и само след няколко месеца ще е очевидно вече, че с първо, с второ, с трето правителство БСП не може да управлява и това ще бъде окончателният срыв на тази партия.

Всяка друга форма, всяко друго убеждение на друго правителство, като програмно например означава именно мост по който те елегантно хем да държавт контрола върху властта, хем да демонстрират, че не са на власт.

Разбира се, това беше при положение, че народа не е на улицата. И след като сме казали не на едно ново правителство, ние трябва да запазим тази позиция докрай. И от днес да излезнем тук със становище, че всяко правителство излъчено в този парламент с мандата на Българската социалистическа партия е социалистическо правителство и ние сме против него. Просто и ясно. Аз казвам това което мисля.

Има още две неща и ще приключа. Първото е за нашето участие в Парламента. Аз тук долавям тон за връщане на парламентарната група в пленарната зала и за съвместно участие в приемане на определени закони. Ние се убедихме вече от работата си в този Парламент, че каквото и ние да предложим то се отхвърля. Или ако стане обратното, че ние ще правим предложенията и те ще ни ги гласуват, една такава идилия аз не я виждам в България или това означава някаква подготвеност, някакъв заговор задкулисен. Няма такова нещо. Ако те искат да въведат борд имат в момента парламентарно мнозинство, парламента не е закрит, правителството е направило законите, нека да си останат сами в пленарната зала да си приемат какъвто искат закон. Да си приемат бюджета, господин Радев и бъдете сигурен, че ще ги приемат така както го искат независимо дали вие лично сте вътре или извън парламента. Изобщо те не се интересуват от това нещо. Да си приемат бюджета. Да приемат закона за борда. Каквото искат те да правят. Въпросът е да стои ясно разграничителната линия и да се вижда от коя страна са те, от коя страна е народа и политическите сили.

Второто което призовавам, парламентарната група на СДС да се върне в парламента единствено за номинирането на Петър Стоянов за президент и полагането на клетвата и

в този парламент в мандата на БСП е социалистическо правителство.

И последното с което искам да завърша е следното. Не могат хората да бъдат на улицата и всеки ден за тях да е еднакъв. Ние трябва на хората да дадем различие. И това което предлагам е в икономическата сфера, а именно СДС поема отговорността затова, че българския народ е докаран до това мизерно съществуване няма да си плаща електроенергията и топлоенергията през тази зима. И призовавам хората да не си плащат сметките в България. Това е нашия икономически принос към бюджета на всяко българско семейство независимо какво е то.

Благодаря.

МУРАВЕЙ РАДЕВ:

Всичко това което каза, без последното съм съгласен. Аз може би не съм бил разбран от това, което казах в началото. Всичко това което казах за парламента важи само, ако те приемат нашите две условия.

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

Това са ясни неща.

Аз долавям, че не е ясно дори на Александър Йорданов какво става в момента. Няма парламент в момента. Ти не можеш ли да разбереш, че има колосален сблъсък в който ние сме застанали от едната страна. Може да има друга ситуация само ако едната страна отстъпи. Това е положението. В момента няма парламент, няма парламентаризъм. Това е станало в България. Разбира се, БСП ще се опитат да го направят. Но това означава още по-голяма ексалация на удара. В същност има една конфронтация в момента. В момента ние сме точно като на война. Как ще има парламент

без нас и с една огромна улица насреща, която може да опустоши градовете за секунди. Как ще има парламент. Моля ви се, ако това не го разбираме не осъзнаваме сериозността на ситуацията в момента. Петър Стоянов казва; "Играта свърши". Няма игра, няма политика, няма парламентарни неща. Има ултиматум от едната страна и от другата страна има защита. Това е в момента. Моля ви, разберете го това нещо. И да се движим горе долу в тази линия. Всичко което се казва се разбира така. Има ултиматум. Ако се приеме ултиматума има парламент, има всичко. От друга страна, ако не се приеме има сблъсък. Това е.

Давам думата на господин Сунгарски.

ИВАН СУНГАРСКИ:

Аз мисля че наистина беше по-резонно

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

Искам да кажа това, което господин Куртев ми каза в началото на заседанието. В момента парламента е казарма. Вътре има войски, има дежурства, има грабеж на войници в парламента. За какво говорим. Там спят. Има ли нужда от още аргументи?

Господин Сунгарски има думата.

ИВАН СУНГАРСКИ:

Аз мисля, че наистина беше разумно да бъде прието предложението на господин Куртев в началото да чуем мнението на НИС, какво трябва да се прави и след това да има коментари. Защото както всички виждаме има коренно противоречиви тези. И едва ли не се стига до объркване и се налага да се изясняваме тук за какво става дума.

Искам да посоча първо, че ние трябва да имаме ясна представа за финансовото състояние на нещата в мо-

мента и едни евентуални стачки, особено ако са продължителни какъв удар биха нанесли върху икономиката. Защото каквото и да правим днес мислим за утрешния ден. Не е целт само да се спечелят избори. Целта е нещо да бъде оставено за управлението след тези избори. Мисля че това е изключително важно. Ще спомена само два факта. На България ѝ предстои до нова реколта да закупи не по-малко от 450 000 тона зърно. Последна цена франко чуждо пристанище най-ниска възможност 165 - 170 долара. Масрафите на държавата ежесечно са между 15 и 18 милиона долара. Тези изходни данни показват, че ние не можем да се правим само на обидени и да натискаме без да си даваме ясна сметка и да си даваме ясни разчети в какво ще се сблъскаме утре при едно спечелване на изборите.

Абсолютно съм съгласен с изказаната теза на Муравей, че трябва да направим всичко възможно до влизането във функции на едно служебно правителство, т.е. на правителство, което ще поддържа или ще провежда изборите да се опитаме да направим така, че Жан Виденов да бъде или неговото правителство да бъдат тези, които са на власт.

Съгласен съм с тезата, че думата експертно правителство, в което влизаме и ние по някакъв начин звучи лошо за нас.

Същевременно ние сме заложили в декларацията тезите, на които бихме отишли. Тоест излъчване на една експертна група, за която не правителство на България, а само провеждат преговорите с международните финансови институции. Там можем да участваме. Същото се отнася и до управлението на банката с резерва от моя страна, защото БСП съвсем наскоро направи предложения и ги внесе в Пар-

ламентата за промени на Закона за банките, в който квотата на президента в Управителния съвет беше анулирана.

При това положение искам да отбележа три пункта, с които България ще се сблъсква при приемането на борд. Съжалявам, че прескачам през темите, но времето е много кратко пет минути. България веднага след влизането на борда в сила ще преживее три много сериозни катаклизми.

Първият катаклизъм е една, бих казал, лавинообразна безработица, която по мои разчети няма да е по-малка от 500 000 души. Тази цифра ще бъде достигната за не по-дълго време от месец, месец и половина. Направете сметка в момента имаме около 450 000 безработни, че ще се струпат още 500 000. Това прави почти милион.

Вторият удар, който ще претърпи българското население ще бъде нулева защита на влоговете на тепърва предстоящите да фалират банки.

При въвеждането на валутен борд този закон, който беше приет за защита на влоговете просто няма как да бъде консумиран.

Третият удар срещу населението ще бъде невероятния скок на цените поне в първите 7 - 8 месеца. Задава се въпрос. Ще успее ли българското население да издържи тези три масирани удара. И дали няма да се стигне до ситуация, в която наистина тези сили, които онзи ден биха, да започнат да бият тези, които се опитват да разбиват и да разграбват магазини.

Когато става въпрос за тази ситуация в момента всеки който се опитва да създава емоционалност ще направи грешка. Едва ли някой си дава точна представа, каква точно драматична ситуация предстои. Затова аз призовавам Националния изпълнителен съвет, Националния координационен

съвет и най-вече икономистите с които разполагаме да направят много точни разчети на това, което ни предстои в икономически план. Защото ако вчера се опитаха да бъдат социалистите, утре, в другиден никой няма да ги спре да бъдат нас. Нещата трябва да бъдат много точно разчетени. Трябва да знаем какво правим и как ще го направим.

Благодаря.

ПРЕДС. ЙОРДАН СОКОЛОВ:

Дойде президента господин Петър Стоянов. /Ръкопляскания! /

Има думата господин Георги Панев.

Да се готви д-р Карев.

ГЕОРГИ ПАНЕВ:

Уважаеми колеги, всички имаме безценния опит за изминалите седем години. Били сме плътно в структурите. Внимателно сме наблюдавали поведението на комунистите през тези години. Едно е безпошадно ясно. Винаги когато се намира в непосредствена опасност Комунистическата партия прибегва до отблъскване на първоначалния удар, преговори, демагогия, размиване нещата във времето, размиване на отговорностите в пространството, в смисъл общественото и след това отново същото. Това е единия момент, който искам да маркирам.

Вторият момент който искам да маркирам, защото и бъде много кратък по отношение на основната си теза е, според мен, може би се лъжа, народния протест, спонтанния, той е в голяма степен спонтанен, независимо, че ние го организираме, протест на нашите съграждани е в много голяма степен дълбок и автентичен, отколкото през 1989 - 1990 година. Имам такова усещане.

особено имам предвид младите хора, които отбележете за пръв път след 1990 година се включват масово в тези протести. Това е изключително важно. Без младежта, ние просто нищо не можем да направим.

Ако за момент се слезне под гребена на вълната и не се отговори адекватно на това, което се очаква, в този казвам, много по-автентичен и дълбок народен протест, наистина бихме могли да бъдем бити и поради тези причини.

Все пак Конституцията е конституция. Смешно е даже човек да се позовава на формални съображения в такъв момент, но това са обстоятелствата. Така е. Има два възможни варианта. И двата варианта нас ни интересуват от гледна точка на това да има някой в Парламента. Проблемът е в това да има действащ Парламент за определено време. Това време е по-кратко или по-дълго в зависимост от двата възможни конституционни варианта. Единият вариант правителство на БСП. И втория вариант след известно време служебно правителство назначено от президента Петър Стоянов.

Тук искам да вмъкна и трети основен фактор в създамата се ситуация, това е вече изборния и активно присъстващ в събитията, както във вътрешен така и в международен план Петър Стоянов. Това е изключително важно. Тоест, едно служебно правителство, което произлиза от Петър Стоянов.

Да погледнем първия вариант с две думи. Ново правителство на БСП. По силата на обстоятелствата, седя цял ден в къщи и слушам и радио и телевизия непрекъснато всичко. Излиза, че хората не искат ново правителство на БСП. Изглежда че това е едно дълбоко автентично желание от което, ако ние отстъпим слизаем под гребена на вълната

и от там нататък не се знае какво може да стане.

За мен този вариант отпада. Когато беше обсаждана на Парламента при всеки пет метра аз ходех, спирах пред хората и казвах, формулата е проста и ясна. София обсажда Парламента с една единствена цел, не на правителството на БСП, да, на предсрочни парламентарни избори.

Другият вариант и с това завършвам. Правото на Парламента в рамките на две седмици, 20 дни, това е възможния все пак срок при който да се извършат единствено две неща. Приемане на бюджета и избор на нов Управителен съвет на БНБ.

Да не забравяме, че ако остане Парламента февруари в никой случай състава на Съдебния съвет и произтичащия от него главен прокурор няма да бъдат такива, каквито ние искаме, независимо от преговорите.

За мен втория вариант е, тръгваме на избори, в промеждутъка, управителен съвет, бюджет, служебно правителство с авторитета на Петър Стоянов, който ще поснове малко по света, ще призове да има някаква помощ, да се закрепят положението в рамките на един два месеца и април месец, края на март избори.

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

Това точно няма да се приеме от външните наблюдатели от българските медии. Защото първото да, което ние казваме е да на декларацията за спасение на България, а чак накрая е не на правителството.

Доктор Карев има думата.

д-р КАРЕВ:

Аз споделям някои от опасенията, които бяха казани, включително и някои от икономическите опасения за

не разбирам, защо икономическите опасения в по-далечен план трябва да ги обясняваме на хората ние и ние да ставам буфера на тяхното недоволство. И също така не разбирам, да ние ще управляваме, но още това нещо е в неопределеното бъдеще.

Второто нещо, което не разбирам, това е защо, ако се състави правителство на БСП то да бъде представено така пред хората като резултат на някакъв компромис, на някакво съглашателство от наша страна. След като е абсолютно очевидно, че хората това нещо не го приемат.

От тази гледна точка бих искал да кажа, че позицията на протестиращите е абсолютно категорична. Всички сме убедени в това, всеки ден това се говори по митингите и в даден момент може да се окаже, че ние сме отстъпили от тази своя позиция.

С други думи ние можем да настояваме, според мен на приемане на декларацията, която беше предложена за спасение на България, но последната четвърта точка, която е пикова за всички хора, които ни гледат и ни слушат, просто трябва да бъде първа точка.

И тук искам да отбележа, че така нареченото принципно съгласие за предсрочни избори ми се струва, че, господин Костов, и комунистите влагат различно съдържание в едно и също понятие.

Господин Костов говори за това принципно съгласие от гледна точка на това, като стартова точка и като кондиция, като условие предварително за преговори да бъде прието то действително от техния висш партиен орган, от Висшия партиен съвет, а не от Изпълнителното бюро. Господин Костов някак си това разбира под принципно съгласие. Докато комунистите съвършено очевидно разбират съгласие по прин-

шип, което значи, че това могат да бъдат избори през април 1998 година. Защото да бъдат две седмици преди края на 1998 година, това пак са предсрочни парламентарни избори. И за тях принципното съгласие означава именно това.

Следователно за тези хора, които влезнат в преговори от наше име трябва да бъде ясно, че принципното съгласие е само условие за започване на преговорите, а на тези хора НКС трябва да гласува категоричен мандат с реперите, с бариерите, с жалоните, от които не може да се отстъпва. И един от тези жалони, това е срока на въпросните избори, които за мен не могат да бъдат поне като разпускане на Народното събрание, не могат да бъдат по-късно от март тази година.

Благодаря.

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

Благодаря. Има думата Валентин Василев.

Да се готви Васил Михайлов.

ВАЛЕНТИН ВАСИЛЕВ:

Колеги, аз ще бъда много конкретен. Още повече, че нещата които ще кажа съвпадат с това, което каза Муравей Радев.

Първо времето в което трябва да се реши този проблем трябва да бъде съкратено до максимум. Не само че няма да можем да държим толкова дълго време хората със седмици, но това са поражения за страната.

Второ, ние диктуваме условията, какви трябва да бъдат нашите условия. Сега сме в такава позиция, че можем да диктуваме условията. Категорично не на второ правителство на БСП. Тук просто не можем да отстъпим. Нека да видим кой има работа по декларацията в тези два месеца в нашата страна.

в Парламента. БНБ се определя от Парламента, още някол-
кото закона също в Парламента, Висшия съдебен съвет също в
Парламента, изчислено някъде месец и десет дни при добро
желание. Никакво правителство няма работа за два месеца.
Това го разберете. За два месеца едно правителство няма
да си опознае хората по име. Това са наивни неща. Парламен-
та прави тези неща за месец, месец и половина. Ние работи-
хме в оставка близо три месеца, нашето правителство 1992
години. Това правителство си седи там и нищо не прави. Пра-
ви едни рутинни действия, Парламента приема тези неща за
месец и половина и Петър Стоянов назначава служебно прави-
телство, което този път трябва да бъде служебно, а не да
бъде афиширано, което провежда избори, а не да бъде афи-
ширано, като онова на Ренета Инджова, че се бори с този
и онзи. Защото не се знае с какво ще се пребори. Ние
трябва да влезнем много чисти в избори.

Какво значи експертно правителство. Рискът от
експертно правителство ние не можем да поемем. За това
най-чистия вариант за мен е, това да бъдат нашите условия.
Работа на Парламента месец и половина точно по тези неща
по декларацията. Разпускане еднi коя си дата, избор еднi
коя си дата май месец. Ако те не приеамт, ние докога можем
да задържаме финала на политическия протест, общонационална
политическа стачка.

Според мен те ще се опитат да протакат с отговор.
Държавата не може да чака. Не ние, а държавата не може да
чака. До края на седмицата, днес е вторник, ние трябва да
имаме отговор на нашите предложения. От там нататък, ако
ние не искаме, нещата ще си протекат, както виждате те
вървят. Това са моите предложения. Не на никакво второ
правителство, на никакво експертно правителство. Месец и

— 37 —

от декларацията и отиваме на служебно правителство и избор. Проточим ли го нататък, просто губим.

Благодаря.

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

Има думата Васил Михайлов.

ВАСИЛ МИХАЙЛОВ:

Господин президент, уважаеми колеги,
Моето мнение, казвам го така, защото огромна отговорност тежи на нашия президент в следващите месеци, а може би и години.

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

Кой взима парите? Кой взима подкрепата? Кой сключва договорите с Международния валутен фонд и Световната банка. Трябва да отговорим и на този въпрос. Този който е на власт и е в оставка, него не го броят за партньор.

ВАСИЛ МИХАЙЛОВ

Благодаря господин председател. Драматична и сложна е ситуацията. Нашите протести закъснях с около два месеца и се надявам това да не е фатално. Сега хората са на улицата. Механизмът на извънпарламентарните действия е запуснат. С какви лозунги ние отидохме пред тях?

Първо, мостовите за преговори са изгорени. Декларацията не е гласувана в Народното събрание. Ние сме в ситуация на остра конфронтация. Категорично казахме, че ново правителство този Парламент не може да има. И забележете, не с мандата на БСП, с какъвто и да е мандат, по простата причина, че както и да наречем едно такова правителство по нашата Конституция дали ще му сложим името програмно, временно, експертно, на спасението и т.н. ще бъде едно нормално, гласувано в парламента в 37-то Народно събрание правителство. И аз просто зная, че такова правителство

такъв. То няма да има такъв срок. Не може да има такъв срок. Не може да бъде за два, или за три, или за пет месеца. Това означава, че ако ние се съгласим на такова правителство избори в най-добрия случай ще има във втората половина на тази година. Това трябва да е ясно. И това е най-оптимистичното, което може да се мисли.

Другият подход, ние не преговаряме. Няма какво в същност да преговаряме с тях. Ако влезнем в диалогов режим, това означава и по-късно, може да е след пет, след десет месеца или след две години, Обединените демократични сили ще управляват. Значи ли това, че ние няма да предприемем лустрация като в Чехия. Защото ако ние сега заедно теглим колата на България, това означава, че по-нататък ние не можем да не ги признаем за нормална политическа сила, с която да се съобразяваме във всяко едно отношение. Това е голям въпрос. Това е междувпрочем принципен въпрос. И той сега излиза с изключителна острота.

В това Народно събрание може би има само гласуване на закони за въвеждане на борда. И нищо друго не е възможно. И това ще трябва да стане под натиск. Във времето нещата са просто поставени. Ако ние изпълним технологично това, което е в Конституцията най-рано са възможни избори месец април или май. По-рано просто не е възможно. До тогава има възможност да бъдат гласувани законите за борда и борд да бъде въведен от служебно правителство. Какво мислят по този въпрос международните финансови институции, както и посланиците току що чухме от председателя на парламентарната група на СДС. Аз имах това голямо опасение, че няма да могат да преговарят истински за въвеждане на

борд при служебно правителство. Ако това е възможно, както твърди господин председателя на парламентарната група, мисля че ребуса е решен. Няма защо да се притесняваме от подреждането във времето на нашите действия. Кратко казано не на правителство избрано в 37-то Народното събрание, да на служебно правителство. Това ще стане, разбира се под натиск. Нямаме решение за извънпарламентарни действия до този момент като политическа сила. Но те бяха запуснати. Това е един факт. Чудо е, че нямаше жертви на 10-ти срещу 11-ти. Просто е чудо. И ние носим огромна отговорност за последващите действия. Защото един митинг на националното недоверие близо до Парламента, ако те все пак тръгнат на този изключително рискован ход да гласуват свое правителство може да свърши с хаос и тежък сблъсък. Затова ние трябва да вземем всички мерки.

И накрая, чака ни вероятно хиперинфлация. И то ние сме в първия ѝ кръг. Вероятно е, че ще има проблеми продоволствени, защото зърното хлебното ще стигне до края на февруари най-много.

Същевременно обаче ние трябва да решим ще платим ли или по-скоро българския народ ще плати ли тежката си цена, за да може окончателно да се справи с БСП. И това е големият ни проблем.

Аз мисля, че ние трябва, и свършвам с това господин председател, с думите на Ламартин, които са известни на всички ни. Той може и да е бил легалист, но когато са го попитали защо тръгвате с тях. "Защото съм техният водач", казал Ламартин. Ние вече сме в тази ситуация. Не можем да не тръгнем, след като запуснахме механизма

на извън парламентарните действия и да не отговорим на очакванията на българската общественост.

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

Господин Павел Шопов има думата.

Да се готви Иван Будимов.

ПАВЕЛ ШОПОВ:

Благодаря господин Костов. Считам, че обстановката в страната ескалира и затова първо, по въпросите по същество, а те са два. По въпроса за изборите. Можем да кажем, че искаме незабавни избори, не както до този момент предсрочни избори. Така както обстановката в последните дни се нажени и ескалира, ние трябва да ескалираме и нашето искане.

ПЕТЪР СТОЯНОВ:

Това включва ли Парламента да заседава още време?

ПАВЕЛ ШОПОВ:

По втория въпрос за правителството. Ние не можем да приемем каквото и да е правителство излъчено от българския парламент. Било то програмно, било то правителство на националното спасение или каквото още то бъде наречено. То ще бъде или коалиционно, или то ще бъде правителство тип Беров, или правителство тип Попов. Така че по въпроса за правителството и това правителство може да бъде другото предвидено от Конституцията, правителство което е служебно, назначено от президента, т.е. за подготовка и провеждане на предсрочни парламентарни избори.

По тези два въпроса, аз считам, че не следва да бъдат водени каквито и да е преговори с противната страна. Такива преговори бяха водени. Въпросът беше разискван след онова, което стана, ние можем само да искаме в тези две точки.

РЕПЛИКА:

Къде са водени преговори?

ПАВЕЛ ШОПОВ:

Разговори, преговори. Не става въпрос за преговори лице в лице? Разговорите бяха в Парламента, от парламентарната трибуна.

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

Да се каже, че сме водили преговори, според мен в момента е една провокация. Кой е водил преговори? С ког? Как може така да се говори. Нека да бъдем малко по-отговорни към момента. Кой води преговори? Как, ние ще хвърляме думите на вятъра. Така ли? Може ли такова нещо? Настоявам да ми отговориш кой е водил преговори?

ПАВЕЛ ШОПОВ:

Никой не е водил преговори. И не съм го казал в този смисъл. И не мога да разбера, защо става този проблем?

РЕПЛИКА:

Значи няма да се водят преговори.

ПАВЕЛ ШОПОВ:

И продължавам да казвам, и няма да се водят преговори. Това ми беше мисълта.

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

Това ще го реши НКС.

ПАВЕЛ ШОПОВ:

И затова става дума. Къде е проблема?

Какъв е нашия инструментариум в тази връзка. Бойкотът на парламента е налице. Той е факт и той трябва да продължи. В Парламент ние можем да се върнем по един единствен въпрос. И този въпрос е клетвата на президента.

В случай че живота и обстановката наложат някаква нужда от влизането ни в Парламента, това може и би трябвало

стане единствено със санкцията на Националния координационен съвет. Уличният натиск трябва да продължи като ескалира във всичките му форми – митинги, обсадни митинги, защото това което стана завчера беше обсаден митинг, широкомасштабни улични действия във всичките им измерения, блокади, палаткови лагери и още утре трябва да се попречи на българския парламент да заседава с продължаване на обсадния митинг. Да повторим онова, което стана завчера. По-нататък нещата трябва да продължат с национална политическа стачка, така както се прави тя и вече нещата да градират в крайната им фаза с граждански протест, гражданско неподчинение.

В крайна сметка аз считам, че сега е капацето на рамото ни и трябва да използваме този върховен момент с всичко онова, което той ни дава.

Считам че днес трябва да бъдат поставени за гласуване алтернативи. И гласуването на тези алтернативи трябва да стане поименно.

Благодаря.

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

Благодаря.

Господин Будимов има думата.

Да се готви Евгени Михайлов,

ИВАН БУДИМОВ:

Какво очакват хората от вън? Избори. Тоест, основното, което трябва да направим е да се определи датата на изборите. От там нататък, аз смятам, че отклоняваме ние въпроса. Какво правителство? Как? Хората искат датата на изборите. Казва се изборите са на 15 май. Това е скрепено с подписи и т-н.

Второто нещо, за борда. Създава се едно впечат-

ление в хората надолу, които вече искат България узря за борда. Нашите симпатизанти и симпатизантите на БСП общо узряха за борда. И сега те се страхуват от следното. Няма ли тези събития да отложат въвеждането на борда и мафиотите отново да си разиграват коня. Това е проблема.

Опасността ние да си навлечем ненавистта на нашите симпатизанти, от това че ще отложим въвеждането на борда, да знаете, че е реално възможно. Затова аз смятам, че можем да излезнем от тази ситуация, като приемем решение на Координационния съвет, непретенциозно, не претендирам, че това ще бъде. Националният координационен съвет на СДС е за точно определяне датата на изборите и за въвеждане на валутен борд. Достатъчно ясно и категорично, двата проблема които стоят пред хората.

Аз не мога да си обясня защо, сега ние тук започнахме да коментираме правителство. Започнахме да коментираме различни други аспекти на тези два въпроса.

Господин Карев, както каза господин Шопов, пиленцето е качнало на рамото. Ние можем да го пропъдим и с това уж да му поднесем храна, да го уплашим. Тоест, определя се датата на изборите и сме за борда. Това да бъде основното в нашето решение, в нашата декларация, която ще приемем.

Приключвам с това, че Пиринска Македония е готова на всякакви стъпки, включително блокиране на митници, на пътища, всичко е готово, чака се само сигнал. Но сигнал при условие, че ще бъде определена датата на изборите. Само при това положение. В противен случай няма нужда, само да правим нещата, без точно, ясно категорично послание за датата на изборите.

Датата на изборите може да бъде определена само по един начин. Няма съмнение, че ще бъде предложено Висшия

съвет на БСП ще се събере при тази обстановка. Те ще приемат по принцип провеждане на избори. Ние ще кажем не, искаме датата на изборите и тогава вече може нещата допълнително да се регулират.

Благодаря.

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ

Има думата Евгени Михайлов.

ЕВГЕНИ МИХАЙЛОВ:

Уважаеми колеги, уважаеми господин президент, Уважаеми господин Костов, вие преди малко казахте за външната подкрепа. Казахте това, което се предлага тук като по-твърд вариант няма да срещне разбиране, защото друго ще срещне разбиране като международна подкрепа.

Спомням си решенията, които взехме, именно благодарение на това, че трябваше да се съобразим с външното мнение и външните консултации относно декларацията на спасение за България. И беше казано, че точно тази декларация ще намери подкрепа, когато Съюза на демократичните сили, Обединените демократични сили ясно заявят своята позиция и ако тази позиция не бъде приета, действията на Съюза на демократичните сили, след като вече е предложил позитивен извод ще получат подкрепа, и ще бъдат разбрани.

В кой момент се намираме от нещата? Ние предложихме декларация, в която освен условията за приемане закони за борда, нов Управителен съвет на банката и излъчване на група, която да преговаря за структурната реформа и преговорите с Международния валутен фонд има две други условия. Тези две други условия са отказ на всички парламентарни групи да съставят ново правителство в рамките на този парламент. И второ условие, предсрочни избори. Точно тази декларация беше предложена на гласуване на 10-т

Точно тази декларация беше отхвърлена на 10-ти и ни беше предложен варианта от БСП, дайте да гласуваме по точки, ще приемем първите няколко точки, а изборите и отказа от мандат няма да го приемем.

Изведнаж ние тук обсъждаме вариант, който БСП ни предложи в пленарната зала. Какво стана на 10-ти. След като беше отказано да се съобразят с нашата декларация, след като тя беше отхвърлена, настанаха всички събития около българския парламент. Бяха бити над 200 души. Беше бит бившият министър-председател на Република България. Господин Георги Панев се намира днес с шевове на главата тук. Това е резултата след отказа. И ние след това нещо, след като хората застанаха на площадите и казаха още по-твърдо не на това социалистическо управление, в същност днес, ако направим нещо друго, ще направим отстъпление от декларацията, която бяхме предложили на 10-ти преди да бъдат бити хора.

Тази позиция аз мисля, че никой не може да разбере. Първо никой тук, между нас, които сме в тази зала и което е по-важно вън на площадите. И не е въпроса да се съобразяваме с улицата. Въпросът е да чуем какво казва улицата. А улицата ни казва едно единствено нещо от сутринта на 10-ти. Мислете какво правите, но не ни лъжете така както ни излъгаха на 14 декември или през 1990 година. И ние това трябва да го помним.

От тук нататък нашата позиция може да бъде, според мен, само една, която да бъде разбрана и от хората, и от външния свят. Ние сме предложили това, което е конструктивно. То е отхвърлено. Ние седим на тези позиции. Не избори по принцип. Избори в най-кратък срок. Не на правителство в този парламент. Никакво. Не експертно, за да бягат

от отговорност. Не социалистическо, та след като те си го направят, ние тогава да стачкуваме. Ние сме против и предлагаме, не хаос, а предлагаме своите позитивни предложения. Ние предлагаме веднага да започне гласуването на бюджета, на законите за борда, на законите, които гарантират финансовата стабилизация. Ние предлагаме веднага да се започнат преговори с Международния валутен фонд. Има правителство, което е в оставка, нека то си носи отговорностите. Ние искаме да се решат тези неща спешно в българския парламент. И веднага след това се отива на избори, след назначаване на служебен кабинет, единствения кабинет, който може да има доверието не само в България и в света, защото ще бъде посочено то човека, който се ползва с авторитет и в България, и в света, а това е новоизбрания президент.

Всяко останало правителство било експертно, било на БСП ще бъде удар спрямо нас в по-далечен план, защото ще ни се стовари на нас отговорността за последствията. Но в близък план ще бъде удар спрямо хората, които са на улицата и които няма да ни разберат.

И затова аз предлагам да бъдем категорични в своите искания, в същото време предлагаме разумните решения, които да доведат за стабилизация на България и продължаване на уличния натиск така че да не се допусне съставянето на второ правителство.

Предлагам позицията по този въпрос Националният координационен съвет да вземе след поимено гласуване.

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

Стоян Райчевски има думата.

СТОЯН РАЙЧЕВСКИ:

Уважаеми господин президент, уважаеми господин председател, уважаеми колеги, тук се казаха много неща

които засягат основния проблем. Ще има ли правителство, няма ли да има второ правителство. Кога ще са изборите. В началото бе обявено, че ние говорим за политическата обстановка в страната. Ние не можем в момента да я пренебрегнем и нея. Хората които са на улицата не могат да седят два или три месеца, докато тече тази процедура. Митингите, които стават в страната не са от онези, които стават 1990 - 91 година. Никой не пее валсове. Пеят възрожденските песни и махат юмруци и стават все по-сериозни.

Тези хора ще ни трябват. По всичко личи, че ще ни трябват след два месеца още повече. Въпросът е как да съпраним тази енергия. За да я съхраним трябва да отбележим победа. Тези хора трябва да бъдат убедени, че ще постигнем резултат. Имаме засега само признаците.

Първият, че правителството на Виденов е в оставка, много малък. Вторият, че се приема въпроса за предсрочни избори. На нас не ни стига това по принцип. Ние искаме решение на техния орган, който има правомощие за това, Върховния им съвет, не на Бюрото. Това трябва да е първото условие. Нека да се помисли как ще се действа от там нататък. Но хората трябва да ги призовем към национална стачка политическа, която предстои да постигнем следващата цел. Но така подготвена, че тя да завърши с победа. Ние не можем постоянно да им говорим, че преминаваме в национална стачка, без да имаме ясните параметри, без да имаме процедурата.

ПРЕДС: ИВАН КОСТОВ:

Да кажем добре дошъл на господин Филип Димитров.

/Ръкопляскания! /

СТОЯН РАЙЧЕВСКИ:

от много колеги, изглежда най-оптималното. Края на март да свърши процедурата и май, юни да се търси вече реалното провеждане на изборите.

Какво да правим с правителството? Можем ли да кажем, че оставаме правителството на Виденов. За мен това е абсурд.

Второ, ние можем ли в служебно правителство да приемем тези нормативи, които ни дават? Не можем. Но ние не можем да искаме и друго правителство.

Предлагаме на БСП, т.е. искаме от БСП да не съставя ново правителство. Ако те го съставят, това е техен проблем и тяхна отговорност. Ако те го нарекат експертно, да го нарекат те, но не ние. Ние сме против него. Ние ще гласуваме против него. Може ли да не гласуваме в пленарната зала, когато те правят това правителство. Ако го гласуват шарено 60 на 40 и тогава ни обвинят, че ние именно поставяме едно правителство, което може цяла година да бъде.

Следователно това са проблеми, в които ясно трябва да вземем позиция. Аз съм за това. Има няколко акта от които ние можем да избегнем.

И за да не се повтарям, искам да направя още едно предложение към условията, които ние поставяме, когато няма да преговаряме. Ако се водят разговори, то трябва да бъде уговаряне на процедура, когато те отстъпят или технология, или процедура, но думата преговори да не бъде използвана. Ние рано или късно, ако те отстъпят ще трябва да бъдат уговорени процедурите. Правя едно предложение за още едно искане. Освен Съдебния съвет, мисля че ние можем да поискаме към условията които се поставят и да се смени ръководството на Националното радио. Правя предложение да поискаме смяна на ръководството на Националното радио.

Много трудно ще може радио "Дарик" технологически да го пренесем по цялата страна. Но ние трябва да поставим все повече и повече условия. Това е полезно и за нас, дори и да бъдат такива, които те не могат да изпълнят.

Благодаря ви.

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

Господин Петър Стоянов иска думата. /Ръкопляскания! /

ПЕТЪР СТОЯНОВ:

Уважаеми господин председателю, уважаеми госпожи и господа,

Аз най-напред искам да изкажа своето изключително задоволство, че виждам хората, които бяха ранени при сблъсъка в петък срещу събота, те най-после са между нас. Това са двамата Георги Панев и Георги Карев и разбира се Филип Димитров.

ГЕОРГИ КАРЕВ:

Аз трябва да направя опровержение по телевизията.

ПЕТЪР СТОЯНОВ:

Не си ли успял да пострадаш. Значи не се вписваш в списъка на героите, за което може да съжаляваш малко. Радвам се, че господин Филип Димитров е най-после сред нас.

Аз ви благодаря за поканата да присъствам на това заседание. Отзовах се незабавно, защото никакви условия не могат да ме спрат лично да дойда на заседанието на НКС, на което се решават толкова съдбоносни за България въпроси.

Искам да започна с едно предисловие от три точки, което според мен е много важно.

Първо аз не съм тук

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

Там някой отваря вратата и иска да пусне камерите да снимат.

ПЕТЪР СТОЯНОВ:

С удоволствие констатирам, че това е последното заседание на НКС на което участвам. Казах че няма условност и предрасъдък, който да ме спре да пристигна тук, когато се решава толкова важен въпрос за България.

Второ, тук съм не аз да давам съвет и рецепта, а да чуя мнението на Националния координационен съвет. Мога да го чуя в кондензиран вид от лидера на НКС и от НИС, но исках да дойда тук и да чуя повече гледни точки от различни ъгли и затова си позволих да чуя 5, 6, 7 изказвания, за да добия наистина по-реална представа затова как Националния координационен съвет в своето многообразие вижда този въпрос. И това ще кажем пред журналистите. Не съм тук, за да давам съвет на Националния координационен съвет, първо, защото нямам това право. Второ, защото е самохвално. Трето, защото аз все още не съм встъпил в длъжността президент на Република България и се предпазвам от всякакви категорични изявления, за да не изпадна в смешната поза на човек, който доста самозвански експлоатира създадената ситуация.

Бях в петък вечерта в Парламента, защото мисля че е дълг на всеки гражданин независимо дали е президент или не, да е там. Но от тук нататък аз ще чакам встъпването ми в длъжност, за да мога да взема категорична позиция по всички тези въпроси.

Разбира се тук пред вас съвсем приятелски ще споделя някои мои виждания, по скоро като въпроси зададени към Националния координационен съвет, които трябва да

намерят своя отговор, отколкото като някакъв тип внушения. И от тази гледна точка моля да бъде разбран много правилно.

Искам също така да заявя, че някои от концепциите, които аз ще споделя, макар и под форма на въпроси е твърде вероятно да не съвпадат с вижданията на част от членовете на НКС и в което няма нищо лошо. Ще кажа и нещо още по-смело. Няма нищо лошо, ако дори крайната теза на Националния координационен съвет избистрена след това и след друго заседание не съвпада изцяло с моята теза, която ще лансиран след възстановяването в длъжност като президент на България. Искам от тук нататък, за да имаме съвсем коректни и ясни отношения да знаем, че не винаги, не във всички ситуации, а и не е необходимо аз да бъда адепт на решенията на Националния координационен съвет на СДС. Което не значи, че отстъпвам от тезата и от общата позиция, която имат демократичните сили в България.

Ще кажа нещо, което на пръв поглед ще прозвучи малко парадоксално, може би за някои неуместно.

Аз схващам, че когато се взема днешното решение почти всички оратори като отправна точка имат възмущенията, които започнаха в петък и продължават досега и съобразяването с настроенията на нашите хора, които са излезнали по улиците на София и всички останали български градове. На мен ми се струва, че каквото и решение да вземем, всички ние заедно и най-мъдрото решение само след няколко месеца, когато започнат първите резултати от въвеждането на валутния борд и от новата икономическа политика, това решение, уважаеми приятели, вече ще изглежда грешно. Държа да кажа това, за да бъдем наясно с последиците в държавнически и политически план, които ни очакват. Никой не храни илюзии,

че България е изчерпала всичките си ресурси. Най-добре разчитаме за нас ситуация, в която ние вземаме властта и т.н. само след два или три месеца се въвежда борд, хиляди хора излизат на улицата и това решение, което сега за всички изглежда блестящо най-добро, победа в очите на хората излезли на улицата утре вече ще изглежда грешно. Защото психологията на масовите протести е различна от психологията на индивида останал сам в къщи. Днес излезнали всички заедно на улицата, ние взаимно си влияем. Излезнали заедно на улицата взаимно си даваме кураж. Излезнали заедно на улицата взаимно си слагаме едни други розови очила. И казваме, един път да си отидат комунистите всичко е решено. Това обаче не е така. Нещо повече, сега излезнали заедно на площадите, ние търсим нашата обща жертва. И искаме тази жертва, за да се успокоим. И това е съвсем от рода на психологията която от научна гледна точка, е съвсем сериозно обоснована.

Това е първото, което искам да споделя с вас най-приятелски, без да правя никакво внушение. Вземайки решението е хубаво да имаме предвид и тази гледна точка.

Чух тук няколко тези и не би могло да бъде друго. Те варират от една по-крайна, една междинна и една която бих нарекъл съвсем условно умерена теза. Тази която условно наричам по-крайна теза, не правя никакъв обвинителен укор, а просто да ги разпределя в спектъра на тези. Примерно тезата която Павел Шопов лансира, тя горе долу казва, няма какво повече да се мотаем. Хората искат избори и това е точно така. Ние сме искали, казва Евгени, незабавни избори. Това е точно така. Да тръгваме към избори.

В контекста на това, което казах, че каквото и да направим, след два, три месеца ще трябва да отговаряме за някаква социална цена, аз бих подкрепил тази теза като

с три условия задължителни.

Първото е, увереност, че ще имаме абсолютно парламентарно мнозинство, устойчиво, в следващия Парламент. И забележете, устойчиво, хора които след година и половина няма да излезнат от лагера на демократичните сили.

Второ, увереност, че ще има кадрови потенциал да създадем, да направим Министерски съвет, който много професионално и много бързо започне да решава проблемите на България един по един. Даже аз го виждам така. Бъдещият министър председател на България всеки петък вечерта по телевизията да обяснява какво е станало тази седмица. Хората иначе няма да разберат. Да каже тази седмица поскъпна кашкавала, но спадна сиренето, понеже е така. Тази седмица бензина се увеличи, но намалихме еди какво си. Другата седмица ще бъде еди какво си.

Кадрови потенциал, който да направи Министерски съвет, който да започне изключително здрава сериозна реформа.

Трето, кадрови потенциал, който да смени всичко съществуващо сега по върховете днес не само в София, а и бившите окръжни градове, включително и до началник на отдела. Това трябва да ви е абсолютно ясно. /Браво! Ръкопляскания! Защото в противен случай ние завъртаме едно махало, което след няколко месеца ще се върне срещу нашето управление.

Втората хипотеза. Чух мнозина да казват и това много ясно трябва да бъде отчетено и да бъде разисквано от вас. Има ли нужда България все пак известно време от Парламент? Това е по средна хипотеза. Има ли нужда България известно време от Парламент. Обещах, че няма да казвам лично мнение. Едни казват има, други няма. Тези които

казват, че има нужда, казват, че трябва да се приеме бюджет, закони за борда, да се пипне закон за БНБ, закон за банките и кредитното дело и т.н. Валентин Василев каза, това може да стане за месец, решете го. Може и да може да стане. Но ако България има Парламент известно време, това значи, че Указа, който аз ще издам трябва да се забави точно толкова известно време, защото президента насрочва предсрочните избори с едни и същи указ, с който разпуска Народното събрание. И в същия ден издава макар и втори указ за назначаване на служебен кабинет. Това което мнозина казват, искаме веднага Стоянов да назначи служебен кабинет, веднага в смисъл на 22-ри, аз мога да го направя. Но ако на 23-ти назнача служебен кабинет в същия ден трябва да напиша Указ за разпускане на Народното събрание и за насрочване на нови избори.

Ще ви кажа нещо, което може да прилича малко на внушение. Това е нещото, което ако разбира се, ни интересува, света и Международния валутен фонд няма да разберат. Това е единственото нещо, което няма да разберат. Говоря всички посланици и на Европейския съюз, и на Америка и на Русия. Моят страх също е, че без парламент, без приет бюджет и тези закони хиперинфлацията ни стиска така за гушата, че обезсмисля нашето желание да управляваме. Идете и се напънете с долар 2500 лева.

Трети вариант, добре парламента остава за известно време, за да приеме примерно тези закони. Това е трета хипотеза. Но този парламент, за да стои трябва да крепи някакъв кабинет. Това може да бъде сегашния кабинет в оставка. Може, добре. Валентин Василев каза че може. Райчев-

ски обаче казва, обаче уличните бунтове бяха точно срещу този кабинет. Това подлежи на обсъждане, разбира се. Решавайте го.

Друг кабинет който може да бъде е кабинет излъчен от БСП избощо, примерно с мандата на БСП. Но да се разговаря за министър-председателя и дори за фигурите в кабинет. И дори след встъпването ми да бъде помолен да участвам в този дебат, за да посреднича вътре основните министри, които ще провеждат политиката по борда да ги назначи служебния кабинет. Мисля че това е разумно. Значи финансовия министър, министъра на индустрията да речем това са две, три министерства, които да бъдат резултат на преговори между БСП и СДС и аз да ги оставя в служебния кабинет да има приемственост. Защото става въпрос за борд.

Третата възможност БСП да създаде кабинет с Добрев, както е сегашния. Изброявам възможностите. Първата възможност е предсрочни избори. Те не удържат на натиска. Защото аз до тук чух много неща, но не чух най-добрите наши възможности лансирани да речем пред БСП и пред обществото. Но не чух хипотезите след реакцията на БСП. Защото ние тук си правим сметките без кръчмара. Приемаме която и да е от тези хипотези. След три дни д-р Желев дава мандат на Добрев да състави кабинет. Това не съвпада с нашето предложение. Очевидно ние сме приели някоя от другите хипотези. Искам да се разисква какво правите тогава. Натискът продължава. Той удържа месец още, примерно и си отива. Разсъждаваме така съвсем хипотетично. При това положение аз имам само един единствен страх, едно опасение имам. Свалени по този начин, те свалени по този начин те засилват у себе си най-реваншистките настроения, които биха могли да имат.

Ние печелим изборите и след спечелването на изборите след два месеца и половина те със страшна сила започват да ни питат защо хляба не е по-евтин.

Искам да бъда много правилно разбран. Имаме ли сили, политически и кадрови да удържим на този натиск. Това е въпроса на който трябва да се отговори днес. Те не са по-глупави от нас. Свалени с натиск те в същност засилват своя най-реваншистки рефлекс. Те казват, а така значи, вие влезнахте в Парламента. С натиск ни свалихте и с улица. Ние ви чакаме три месеца, 100 дни и започваме по същия начин. Не казвам дали е добре или лошо. Оставям го на вас.

Лично аз се страхувам от следното. Това може да е нормално при ситуация, която може да е по-различна от България. Лично на мен ми се струва, че не е толкова фатално и не е толкова важно колко дълго ще съществува, ако приемем, че този Парламент трябва да съществува известно време, едно правителство редом с Парламента, колко време ще е служебния кабинет. По-важното е дали може да се намери разбирателство между БСП и Обединените демократични сили само по въпросите за въвеждане на Валутния борд и за оздравяване на финансовата политика. Звучи еретично. Знам. Зная, че това не можете да го кажете и на митинг. Но това е единствения според мен разумен, или ако не единствения, да не прозвучи тенденциозно, това е възможност на този кабинет, който ще управлява този Парламент, примерно два месеца. Пак казвам дали ще е Добрев, Иванов, Папаризов или независим експерт няма никакво значение. Да прави политика, която ще бъде продължена и от служебния. И в същност това обогатява с още една точка декларацията за спасение на България, която казва, Който загуби предсрочните парламентарни избори не

- 57 -

дърпа за краката спечелилия ги и неговото правителство по отношение на борда и финансовата дисциплина в България и го критикува за всичко друго. Те могат и да ни кажат, добре. Но все пак това е една позиция, която е защитима от гледна точка на широката общественост и от гледна точка на международната общественост. Това беше което имах да кажа. От тук нататък каквито решения вземе Националният координационен съвет аз ще ги чуя с удоволствие в техния окончателен вид.

Благодаря ви за вниманието. /Ръкопляскания!/
■

ЙОРДАН СОКОЛОВ:

Има думата господин Филип Димитров.

Да се готви господин Иван Лазаров.

ФИЛИП ДИМИТРОВ:

Уважаеми дами и господа, аз искам първо да ви поздравя с чудесната гледка която представляваме от екрана на телевизия. Да ви кажа, че ми се струва, че в този момент имаме един инструмент какъвто не сме имали никога досега от 1989 година насам. Това е инструмента на народния протест, който носи една известна доза непредвидимост. Искам да подчертая, че голямата ни драма от 1989 година досега беше, че ние правихме най-големите митинги на Балканите, но на тези митинги се знаеше точно какво ще стане от началото до края. За първи път това не се знае. Тоест за първи път те са нещо, с което човек трябва да се съобразява в някаква степен.

От друга страна обаче не трябва да си правим илюзията, че това оръжие е нещо, което може да се справи с всичко. Не трябва да го оставяме да се притъпи. Но разбира се не трябва да се мисли, че можем с него да постигнем

фактически от всички изказали се и много ми хареса, както всички неща, които той говори в последните дни.

Иска ми се да погледна нещата от обратния ъгъл, тоест на целите. Ти говори за реалностите, аз искам да видя какво можем да си позволим и какво не можем.

Не можем да си позволим друго, освен избори в първата половина на годината, бих казал, даже ако е възможно преди 1 юни, т.е. до края на пролетта. В смисъл, ако ние не можем да постигнем това, шансовете ни за бъдещето стават нищожни. Първият приоритет за мен е от най-висок ранг е постигането на избори до 1 юни или в крайен случай в първата половина на годината. Това може да стане само по два начина. Конституционно и технически. Ясно е, че това не може да стане за съжаление с превземане на парламента. Трябва да си даваме ясна сметка. С превземане на Парламента можем да направим комитети на войншките работнически селски депутати, но избори не.

Следователно има само два пътя по които може да се стигне до това. Като единия от тях е дискотабилен още от 1933 година. Единият път това е чл. 39 от Конституцията, който минава през ясно изявен отказ на Комунистическата партия някога, било сега, било след месеци. С други думи, ако тя отложи това за след месеци трябва да сме сигурни, че тя тогава ще бъде готова да го направи. Да заяви отказ от съставяне на правителство. Това е на практика. За невъзможност да се говори никак си, това би означавало, че ние сме в пълен контрол на ситуацията. Тогава не би имало нужда да преговаряме. Очевидно е, че не сме.

Конституционно погледнато това означава, в някакъв момент Комунистическата партия да бъде готова да се

откаже от съставяне на кабинет, Това е възможно по някаква начин
някакъв вид споразумение и винаги съдържа известна доза
рискове.

Вторият път е дискотабилен и който изисква съгласие на всички е пътя на разпускане на Парламента в някакъв срок, гласуван с решение на Парламента. Въпрос който много пъти сме дискутирали от 1993 началото, до края на 1994 година, по който сме изказвали много тези за това, че е допустимо, по който Конституционния съд, до колкото ми е известно не се е произнасял и по който не е ясно може ли да се постигне съгласие. Това са само двата пътя. Всеки който мисли, че има някакъв трети път, бих се радвал да го чуя, но аз незная за такъв.

Ако би се приело второто, то би дало възможност да се фиксира дата за избори и от там нататък да се остави едно пространство, в което са възможни най-различни неща. Няма да се спирам на него подробно, защото незная доколко то е реалистично. Но така или иначе, това е хипотеза, която трябва да се има предвид при евентуално поставяне на преговорите.

Втората хипотеза е свързана с отказ на Комунистическата партия от това да състави правителство.

Първо, във времето, това съдържа два варианта. Единият вариант е тя да направи това по времето на мандата на д-р Желев. Вторият вариант е тя да направи това по времето на мандата на Петър Стоянов, мисля че такава, каквато е ситуацията в момента. Шансовете при мандата на д-р Желев да се получи такъв отказ не са много големи. На мен въобще ми се струва, че ако д-р Желев възложи мандат на комунистите да съставят кабинет, това означава навлизане в ситуация на още по-остри протести и на разчитане изцяло

на уличната за противопоставяне на един такъв кабинет, защото в седем дни, аз не виждам какво ще успеем да говорим с тях.

Много хубаво би било, с други думи като една първа подзадача, ако д-р Желев не възлага мандат. Тук, разбира се възниква въпроса за това, могат ли те да осъществят натиск върху нас по пътя на отмянето, като откажат да гласуват, т.е. да се съберат в заседание, което трябва да приеме клетвата на президента. Този въпрос няколко пъти се подхвърля вече и трябва да имаме готовност да реагираме и на него.

Клетвата е голям салтанат. Но клетвата така или иначе е нещо, което не може да бъде насрочено на 19-ти, а след това на 20-ти, ние да си говорим за закона за читалищата.

На мен ми се струва, че като изключим салтаната, който би могъл да бъде сериозно повреден, от там нататък има ли въобще заседание на Парламента трябва да има клетва. Дори ако трябва Петър да седи във фоайето и да чака, докато се създаде първия кворум на първото заседание на Народното събрание.

Отказа от тяхна страна да приемат клетвата на президента означава практически война. Отказа от тях да приемат тезата на президента. Аз обсъждам една теоретична хипотеза, която би могла да представлява интерес за някого, който се смущава от нея. Но така или иначе искам да подчертая, че такава реталиация, те трудно биха могли да осъществят върху нас ефикасно. От там нататък въпроса за възлагането на мандата очевидно не може да бъде разтакаван до безкрай от двете страни. Аз не съм убеден, че първата хипотеза, която той разви изобщо е възможна да направи слу-

жебно правителство така. Защото тази хипотеза би могла да влезне в действие най-малкото след като в България са пострадали значително повече сгради от националния парламент. Така че мисля, че тази хипотеза не е толкова лесна.

Следователно от там нататък, ако мандата стигне до Петър Стоянов, това означава в рамките на около десетина дни, едва ли повече, ние да можем да окажем наистина голям натиск върху комунистическата партия за един такъв откъс от мандат.

Дали ще успеем да го осъществим, аз не съм сто процента сигурен. Сигурен съм, че това е възможно само ако характера на масовите демонстрации продължи да бъде така масов и запази известни елементи на непредвидимост, което си давате сметка, че е формула, която не бих искал да развивам по-нататък. Естествено това представлява някакъв елемент на игра с огъня.

От там нататък, всичко останало се свежда до решение на въпроса кой кога, и какво би могъл да направи в рамките на тези месеци до срока, който за нас струва ми се е фатален.

Може да се постигне споразумение в няколко насоки. Едната насока и тя е свързана с елемента на най-висока степен на страх у комунистите. Би могла да бъде съгласие за забавяне на мандата, действия на Парламента свързани с решаването на всички тези законодателни въпроси, които предвижда борда и в известен смисъл съгласие, че оповестено предварително, че Петър Стоянов забавя възлагането на мандата с ясното разбиране, че трябва да бъдат извършени тези действия, след което по уговорен ред, всяка

от парламентарните групи се отказва да реализира този мандат. Това е едната възможна хипотеза. Не казвам, че тя ще се приеме. Обсъждам възможните конструкции, в които ние можем да представяме своята теза.

Втората теза е свързана с това, което каза Петър Стоянов, възможността за съставяне на някакво правителство, което да бъде ограничено в срок. Тоест, решение на Парламента и аз не знам дали тук може да се избегне хипотезата, Парламента взема решение за саморазпускане. Но така или иначе, това може да стане само на подписано споразумение, не знам как би се приело това.

Трябва да се види кое от тези неща би било по-приемливо, защото всякаква съмнителност на един такъв документ би могла да ни изиграе много лоша шега и да разгневи много от нашите хора, което означава, че ако ние ще напъваме по пътя на улицата, ние с това придаваме на улицата една тежест, която е до голяма степен и самостоятелна. И ако ние постъпим по начин, който има опасност да не й хареса в нея, не знаем дали там на улицата няма да изкочи някой друг ербап, който да каже махнете ги тези, вървете след мен... А това е нещо много опасно.

Тук може би трябва много да се внимава дали една такава конфигурация изобщо може да бъде приета, ако в нея фиксираната дата е въпрос само на писмено споразумение. Това е което ме плаши в нея.

От друга страна това би създало един хубав парламентарен прецедент, който можем да мислим какъв да бъде.

Възможността за съставяне на такъв кабинет на мен ми се струва малко смущаваща, защото, това означава, ако ние говорим за избори дори в началото на юни, а без два месеца това прави началото на април, ние практически

говорим за кабинет, който да управлява през февруари и март. Незная как ви се струва на вас, но на мен това не ми звучи сериозно. В смисъл, много ми харесва, но ако аз съм на мястото на Георги Първанов, аз няма да приема такава неща. По скоро ще приема да няма кабинет. Това наистина не звучи сериозно.

Тук би могла да се прави някакъв друг вид канделма. Ако се сключи споразумение въз основа на което Парламента гласува разпускане на парламента би могла да отпадне необходимостта от служебно правителство. Тогава мандата на този кабинет става почти двойно по-дълъг. Но аз се питам, би ли било това най-изгодното за нас.

Третото нещо, което може да се случи и то е най-вероятно да се случи в рамките на мандата на д-р Желев. Ако д-р Желев възложи мандат на господин Добрев, просто искам да ви кажа, че ние изпадаме в положение, в което уличните драми ще трябва да се увеличат и просто очевидно ние няма да можем да приемем това, ако това стане без споразумение в рамките на една седмица. Дали това ще завърши с успех, аз не бързам да бъда много сигурен. Това може да бъде свързано с една много геройска, новсе пак смърт за нас. Защото незнайколко дълго е възможно да издържим на една такава ситуация. Дай Боже да можем. Аз мисля че тогава рубикона ще бъде минат така или иначе, път назад няма да има. Но не мисля, че за мен лично това е най-желания възможен подход. И това, което стана в нощта на 10-ти срещу 11-ти и това, което стана в нощта на 16-ти срещу 17-юни 1993 година показва, че все пак силите на нашите хора се изчерпват. Това което виждаме в последните дни е красиво, но то трае от 16.00 часа до 20.00 часа. Дай Боже да можем повече. Незнам.

Това вече ще води до съвършено различна схема на поведение на лидерите и до съвършено друга посока на подхода към хората, ако щете на напалването на хората и т.н. Това е вече една много сериозна ситуация.

Ако този мандат не бъде даден от президента Желев и остане в ръцете на Петър Стоянов, то там нещата мога да бъдат наистина продължени във времето достатъчно дълго, за да може да се кандиса на споразумение. Но пет години трудно става. Така че очевидно е, че нещата трябва да се решат в рамките на 30 дни, не повече. Така че след първата хипотеза, предварително съгласие за разпускане на Парламента и за не правене на правителство и за извършване на никакви действия с Виденовия кабинет, който както схващам е логиката на Валентин Василев.

Или хипотезата, възлагана на кабинет на който нещата са уточнени, датата за избори е уточнена и ние се домогваме, разбира се, да изкопчим максимално от там, включително да не е Добрев, включително да не са само комунистите, но и да не са точно наши хора никак си.

Извън тези две хипотези, аз откровено казано виждам третата хипотеза само като една чисто революционна хипотеза към която ви моля да не пристъпвате с прекалено голяма лекота. Може и да се наложи да играем в тази схема, но аз не бих препоръчал това да бъде решение номер едно.

Технологически за мен това означава следното.

Първо, Желев да не възлага мандат.

Второ, протесните действия да продължат с всичка сила, като си даваме сметка, че те не трябва да придобият твърде много предвидим характер и елемент на гражданско неподчинение, каквото представляват нощни бдения, политически стачки, блокади и т.н.

Третото нещо е, че вероятно след като господин Желев предаде мандата на Петър Стоянов, трябва да се мисли за сядане на някакви преговори. Незная защо сега започваме отново да правим магия. Всички които вчера по телевизията говориха държаха да казват разговори, а не преговори. Естествено се преговаря, както един противник в обсадена крепост, някак се излиза и се преговаря с него. Мисълта ми е да не изпаднем в такива лингвистични глупотевения, защото рискуваме да станем смешни.

Така или иначе на тези преговори ние трябва да знаем, че за нас, според мен, по изгодния вариант е варианта забавяне и съгласие за незабавното гвене към избори, макар и това незабавно да започва един месец по-късно. Но това трябва да бъде въпрос на споразумение. Вариантa с правителство съставено дори и под наш диктат от комунистическата партия при този вариант се съдържат значително по-големи рис_кове. От, първо, евентуални шикалкавения в бъдеще. Второ, което според мен е по-страшно, изтървяване на хората на вън.

Всяка една от тези хипотези, според мен е реалистична, и всяка една от тях може да бъде реализирана. Нито една от тези три хипотези, които споменах не може да бъде етикетирана като лоша. Тази отхвърляме напълно. В известен смисъл обстоятелствата ще ни принудят да направим едно от тези три неща.

Според мен приоритетите са следните. Степента на изгодност за нас е следната.

Първия вариант, ако можем да го наложим варианта със забавяне на отказа, но отказ. Вторият вариант, ако не можем да го наложим, това изгодно конфигуриране на вариант.

с правителство, което да бъде под наш диктат и обвързано с много точно ангажиране с край на Парламента по начин, който да звучи удовлетворителен и за улицата. Говоря така общо, защото всичко това ще бъде въпрос на детайли и на думички в един такъв диалог.

Трета хипотеза, ако не видим, че този вариант не става или става по един начин, който за нас е неприемлив, третата хипотеза е този революционен подход, който, пак по-тарям, може да ни коства главите на всички. Но минали сме границата и това е. И трите са възможни. Моля, не сме минали границите ли? Минали сме границите не в смисъл на обявяване на война Ваньо, но сме минали границите в смисъл на някакво поемане на отговорност.

Тоест, ако ние в един момент отстъпим от тази отговорност и кажем, не успяхме, разотивае се и ще видим какво можем да направим по-нататък, просто ще трябва да правим нова политическа сила.

Благодаря ви. /Ръкопляскания! /

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

Благодаря.

Следва Красимир Момчев.

ИВАН ЛАЗАРОВ:

Уважаеми колеги, след анализите, които чухме от уважавани наши политици е трудно да се намери единствената рецепта за действие. Трудно е да се намерят онези константни положения, които са единствено верни. И може би, ми се струва, че и сега трябва да се каже, че политиката това е изкуство за реализиране на възможното в нормалните страни. А в нашата страна, понеже всичко е ненормално, кое е константното, на което ние можем да се опрем. Това са единствено онези неща, които вече ние сме ги казали и

които са взети, казано грубо на въоръжение от народа и от хората, които са на улицата. Отдръпване от това нещо не може да има. Това е нашата декларация. Всичко друго е вече нещо, което води след себе си до непредсказуеми последствия, както за СДС, така и за нашата държава.

Може би към тази наша декларация, ние трябва по някакъв начин, след като сме наясно, че пари ще има, дори и да има служебен кабинет. Нали така господин Костов казахте.

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

Не.

ИВАН ЛАЗАРОВ:

Грешно съм ви разбрал. Значи това е въпрос на уточнение. Най-доброто нещо за вас като политическа сила в момента е да държим на думата си, на онова, което изкара хората на улицата. Естествено е, че е невъзможно да настъпят някои промени в поведението ни, но в никакъв случай надолу. Хората искат едно. Да свалим най-сетне това правителство, да свалим комунистите от власт, защото вярват, че при нас ще е по-добре. Може би в един определен момент ще трябва да се каже на хората какво ги чака от възвръщането на борда. Те просто трябва да бъдат наясно. Но на хората им е ясно едно на този етап, че те не искат повече да бъдат управлявани от комунистите. Казали сме, ако има второ социалистическо правителство ще има генерална стачка. Отказвате ли се от това? Не може да се откажем. Казали сме, че сме изгорили мостовете. По-нататък?

Като че ли варианта, в който да се стигне до там, че този парламент, това правителство в оставка да приеме на бързо тези закони, които са необходими, минимално достатъчните, след което трябва да се отиде на служебен

кабинет и предсрочни парламентарни избори. Другото означава да подведем нашите симпатизанти от принципите си и от онова, което искаме. И второ, да дадем такава храна на комунистическата пропаганда, която сигурно ще нанесе доста удари върху нас. Ето защо моето изказване започва и свършва с това. Да не се отказваме от принципите си и да вървим с тях. Ние просто в този момент нямаме никакъв друг избор.

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

Има думата господия Момчев.

Следва госпожа Стефанова.

КРАСИМИР МОМЧЕВ:

Аз искам да спра вниманието ви само на неща, които не са казани до момента.

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

Аз мисля, че е много разумен точно този подход на Камен, да не повтаряме, ако е възможно, защото изтощавате себе си. Трябва да ходим на демонстрации.

КРАСИМИР МОМЧЕВ:

Има още един вариант за действие в следващите няколко дни, преди Желю Желев да е дал мандата си. Преди малко коментирахме с колеги, че чл. 99 ал. VII е съвсем категоричен, че последните три месеца от мандата на даден президент, той няма право да разпуска Народното събрание. Но ако се стигне до правителствена криза по ал. V и ал. VI той има право да назначи служебно правителство. Това нещо до момента не беше дискутирано. Ако се завърти ролетката, след предварителна уговорка три от парламентарните групи откажат да съставят правителство, както се говори, Желю Желев може да назначи, преди да му изтече мандата служебно правителство. Аз говоря, че това е възможна хипотеза. Има все още осем дни. Незнаем как ще се измени ситуацията

в страната. Но това е хипотезата, която се знае.

Друго нещо, което до момента не беше казано, за икономическите аспекти на нещата до момента. Един от големите проблеми, който ще решава следващото правителство, което ще бъде на власт следващите един, два месеца е концесиите върху газопроводите. И тук се засягат интересите на "Топенерджи". Това е в същност едно от основните неща, което ще води политиката в една или друга посока. Всеки може да препени. Видяхте, че на "Панорама" се появиха изненадващо нови седесари и т.н. Това трябва да се има предвид.

Третото, което искам да напомня, че на практика ние загубихме 1994 година изборите, благодарение на нашето участие в коалиционното правителство на Попов. Не бива да допускаме още веднаж да направим такава грешка.

Благодаря ви.

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

Има думата Свободка Стефанова.

СВОБОДКА СТЕФАНОВА:

Трудно е в рамките на пет минути да се вземе становище по всички наболели въпроси във връзка с актуалната политическа обстановка. Още повече, че събитията добиха този драматичен вид, поради това, че въпросите около политическата обстановка в последния месец не бяха обсъждани на Координационен съвет. Не искам да бъда обвинена, че това е опит за заяждане, но смятам, че преди да се стигне до това обсъждане, в което в рамките на пет минути трябва да обсъждаме последствията трябваше преди да се обяви това, което стана, ръководството на СДС трябваше да свика Координационен съвет и поне да го информира за

това, за да бъдем и ние психически подготвени какво може да ни очаква.

Не е редно от средствата за масово изкривяване на информацията да получаваме тази информация и сами да си правим някакви изводи как да се действа. Наистина за тези седем години придобихме опит да действаме във всякакви екстремни ситуации, но за съжаление това стана практика и господин Костов, много ви моля, понеже и Иван Лазаров каза за принципите, нека на днешното заседание да определим преди всичко принципите на които стъпва СДС. Демокрацията основен принцип ли е за СДС и ако е, трябваше ли да се отхвърли предложението на Един Сугарев за дневен ред, макар и формално да се прогласува.

Освен това, моля да ме извините, вие с лека ирония споменахте за това, че се разказват спомени навън. И аз ви реплекирах, спомени разказва този, който ги има. Не пречи на никой да се изкарва герой в тази драматична нощ. Но нека към всички хора, които, чиито безумни погледи, когато бях аз, никога няма да забравя, нека да им отчетем правото да си признаят ужаса, който изпитаха и никой няма право да им се подиграва за ужаса, който изпитаха, защото нищо чудно, че ако ние тук продължим да заседаваме и после пак се наложи нещо, което чуем от вестниците, нищо чудно да се повторят тези събития. Защото докато от трибуната се говорят велики слова, никой от вас не слиза да се разходи между хората, които следващите дни, ако ние ги излъжем и тръгнем наистина да правим разни уговорки и изменим, отстъпим от това, което сега сме обявили, че ще направим, след това всичко ще се излее отново, само че не от тези, които викаха като диваци и чукаха по щитовете с палките, а ще се излее от тези, които в топките сняг хвърляха

камъни и павета.

Затова много ви моля, сигурно имате решение, което ще бъде обявено. Нека да бъде тук обявено. Нека да бъде гласувано тук с консенсус, но да не го научим от радиото или от телевизията и след това вече, сигурно някои не са съгласни с мен, но предполагам, че има много хора в залата, които са съгласни, но не смеят да кажат нищо ясно като мен. Защото ще се пишат листи и много хора искат да влезнат в листите.

Аз искам да излезна с честното име, което не съм опетнила с нищо.

Благодаря.

КАМЕН

Уважаеми колеги, уважаеми господин председател,

Аз искам да се спра на няколко момента, които в началото господин Костов маркира при започване на дискусията и които струва ми се, неволно се отбягват от преждеговорившите.

Първо, според мен, което беше прието на последното заседание на Националния координационен съвет, което беше предложено от НИС и декларацията, която беше приета се оказа много успешен ход. Успешен от гледна точка на това че беше приета от останалите участници на Обединените демократични сили и след това се постигна това, за което говори господин председателя. Тоест, в Обединените демократични сили в политическия съвет решенията да се взимат да става това, което каже СДС. Тоест авторитета на СДС, като първа сила се затвърди.

Второ, хората които излезнаха на площадите приемат позицията на СДС като нещо конструктивно.

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

Само една реплика. В същност аз не виждам други решения, освен решението с декларацията. Това е единственото решение, което е политическо и то е предизвикало всички събития. Други решения практически няма.

КАМЕН

Следващият момент, който поставя господин председателя, дали СДС трябва да върви сам в тези събития, които вървят в страната или трябва да се запази формулата ОДС.

Според мен формулата ОДС, това показаха хората, които бяха по площадите е много сполучлива и тя трябва да бъде експлоатирана до крайност. Да бъде експлоатирана, защото голяма част от скандиращите, скандираха СДС, но по-голяма част скандираха ОДС. /Оживление в залата на неодобрение, на несъгласие./

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

По-вярно е да се каже, че като викат СДС и ОДС разбират едно и също нещо.

КАМЕН

Нещо което аз смятам, че е необходимо да се дискутира на днешното заседание и нещо, което на мен лично не ми е ясно са няколко момента от Конституцията, които според мен са бели петна и са празноти. Нека да дискутираме върху това, което е заложено в основните закони на страната, а не върху това, което на нас би ни се искало да стане.

Например какъв е преклузивния срок в който президента трябва да възложи проучвателен мандат. Какво значи, че проучвателния мандат е протекъл успешно, че консултациите са протекли успешно. . Защото в последните някол-

но дни се чува различни становища и от конституционни съдии и лично за мен, ние нямаме яснота какво може да се приложи на практика и какви изненади могат да настъпят в тълкуване на Конституцията.

Последно, струва ми се, че трябва да се запази този тон, който беше наложен в последната година от кампанията на господин Петър Стоянов, да не се стига до краен антикомунизъм, защото с един такъв тон, ние подпомагаме БСП в работата със собствения си електорат.

Благодаря ви.

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

Има думата Едвин Сугарев.

нов. Да се готви господин Боздуганов. След това д-р И

ЕДВИН СУГАРЕВ:

Уважаеми дами и господа, аз наистина съм доста очуден от част от нещата, които се говорят тук. Говори се за постигане на съгласие за програмно правителство, да не говорим за това от кога беше лансиран този вариант. Но все пак в нашата история в близката ни история, съществува и ситуацията от 1990 - 1991 година и правителството на Димит Попов. Тогава пак имаше политическо споразумение за краен срок до когато този кабинет може да съществува и всички си спомняте, че този срок просто не беше спазен.

И другото което незная дали си давате сметка е, ще изглеждаме малко странно, ако отидем при хората и кажем вижте какво момчета, ние се споразумяхме с комунистите, ви си вървете в къщи. Пак ще има бити депутати, но този път из между нашите редици.

Искам да напомня, че когато Иван Костов примерно се обърна към митинга и попита, вие първите ли, че аз може

да съм говорил с Георги Първанов? Всички отговориха – Никога. И това никога е доста поучително и задължаващо, абсолютно прав сте.

Нещото към което трябва да се стремим. Първо да не бързаме с търсене на възможности за преговори с БСП. Те трябва още малко да се изпотят.

Второ, да не приемаме никакви предварителни условия, защото те ще поискат такива. Примерно, могат да кажат, ще преговаряме, но вие първо ще махнете хората от улицата. С това не трябва да бъдем съгласни.

Трето, според мен добрия вариант за преговори е силовия вариант при който в хода на самите преговори те се намират под силен уличен натиск, включително и под стачни действия.

Четвъртото към което трябва да се стремим е, да поставим такива условия, които да бъдат априори неприемливи за тях.

Това е нормалното действие, когато трябва да се спазарим, казвам го много грубо и цинично, с някого. Започваш от много високо и ние трябва да се съобразим с това.

За мен самото условие за преговорите не трябва да бъде свеждано само с приемане на предварителните избори по принцип. Какво значи по принцип, Те имат предвид в рамките на тази година.

Другото което имат предвид е правителство с мандата на БСП. Конгресът ги е задължил в това и трудно могат да отстъпят на подобни позиции.

Ние трябва да обвържем нашето искане с конкретна дата. Примерно казваме, май месец тази година, иначе изобщо не започваме преговори.

А другото което съвсем сериозно трябва да бъде помислено е следното:

Желю Желев няма да даде мандат на БСП. Желю Желев ще се измъкне на 19-ти по терлици и ще хвърли горещия картон в ръцете на Петър Стоянов. Пита се в тази ситуация какво прави Петър Стоянов. Бави нещата. Отказва да даде мандат въз основа на това, че политическата ситуация не го позволява. Докога и в хода на това време, ние какви действия предприемаме, за да постигнем своите цели. А целите мисля че трябва да бъдат очевидни.

Никакво правителство, чието и да било в рамките на този Парламент. Нито с мандата на БСП, нито експертно, нито каквото и да било.

Време за приемане на законите за борда и закона за бюджета, времето е вероятно месец, месец и половина, максимум два месеца. Нещата могат да се разиграват наистина така и въвеждане на борда от нашия служебен кабинет.

Ако се стигне обаче до ситуация в която все пак Петър Стоянов не удържи фронта и даде мандат на БСП, тогава какво правим. Това е също един голям въпрос.

Това което искам да кажа е, че нашето обсъждане минава безкрайно схематично. В цялата тази ситуация би трябвало да бъде включена и нашата стратегия. Правим политическа стачка, как, кога, с кого. Правим бойкот. Правим ли го наистина или се връщаме в парламента. Имаме ли политическо решение на СДС по този въпрос или не.

Затова аз просто призовавам господин Костов да продължи тази дискусия, включвайки необходимите аспекти, които ние трябва да решаваме от политическа гледна точка.

Така не може, само с казване да или не на прави-

телство няма да мине. Трябва да измислим и ред други неща.

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

Благодаря.

Господин Боздуганов.

БОЗДУГАНОВ:

Уважаеми дами и господа, ще бъда съвсем кратък. Ние в момента имаме един невероятен кредит на доверие, който хората в България ни дават. Всички техни очаквания в момента се свързват с нас. Това се отразява много добре и от международните медии. Има рязка промяна, както забелязвате в последните дни в предаването и репортажите за България и по Си Ен Ен и по шведската и по немската телевизия и по други канали. Това може само да ни радва. Наш дълг е да оправдаем този кредит на доверие, който явно имаме в страната и вероятно имаме и не по-малък такъв и зад граница.

При това положение мисля, че възможността да бъде създадено едно служебно правителство, назначено от нашия президент, който се ползва безспорно с най-големия кредит на доверие и в страната и извън нея е една възможност, която заслужава особено внимание и към която ние трябва да насочим усилията си. Ние трябва да убеждаваме международните финансови институции в реалните стойности на тази възможност. Тоест, че това служебно правителство се ползва с кредита на доверие на българския народ в момента, назначен от президента, който Поема с назначаването, отговорност на това служебно правителство и следователно това служебно правителство може да свърши това, което комунистите не могат да извършат. А те показаха на целия свят колко пари получиха досега и как нищо не свършиха с тях, освен, че ги пропиляха.

много, но въпроса е, че в тази посока трябва да се работи, за да бъде изяснена нашата позиция.

Що се отнася до положението вътре в страната. Ние наистина, както и много колеги казаха преди мен се намирам на гребена на вълната и ако започнем да сризаме от този гребен, знаете как се пада от вълна. Много е неприятно. Става много бързо. Вълната нараства по-бавно, но много бързо спада.

Затова ние трябва да поддържаме една конструктивна позиция по отношение на нашето доверие в съответстви с очакванията на хората. За да бъде тази позиция конструктивна, ние трябва да реагираме адекватно на събитията, а не да вървим след събитията. Под тази дума адекватност, ние трябва да бъдем готови да изказваме пред хората първо, нашите виждания за антикризисната програма, която ние имаме и която толкова време обсъждаме. Тоест какво ние ще направим за тези хора утре. Как ще им дадем хляба, как ще им дадем заплати, пенсии и т.н. Това е едно.

Второто, за да бъде осъществено това, предлагам конкретно, председателския съвет да се събира, ако трябва всеки ден и да подпомага работата на НКС. А НКС да се събира толкова често, колкото е необходимо. Въпрос на обсъждане и на ваша преценка е това дали да става всяка седмица, два пъти седмично, или два пъти месечно.

Що се отнася до стачния комитет, тъй като ни предстои вероятно генерална стачка, моето предложение е съставя на този комитет пред който ще легне огромна отговорност да оправдае очакванията на хората и да не ги излъже, да бъде излъчен тук от НКС.

Благодаря за вниманието.

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

Следващият е д-р Иванов. След него е Владислав Костов.

д-р ИВАНОВ:

Уважаеми колеги, това което ми се струва, че е най-важното от позицията в интересите на комунистите в момента е да се спре уличния натиск и да се даде възможност те да реализират конгресното си решение да прокарат правителство в този парламент, все едно на каква цена, с какви пазарлъци и с какъв мандат. И в това предполагам, че ще бъде изходната им позиция, условие и интереси в едни бъдещи преговори.

От друга страна, ситуацията в страната, настроенията на хората, общото състояние на цялата държава е такава, че обединената опозиция не би могла според мен да приеме условието за правителство излъчено в рамките на този парламент.

Аз мисля, че нас ни разиграват като ни говорят, че парламента трябва едн колко си време да приеме едн какв си. Голямото безумие е да се направи ваканция в Парламента, докато кризата в страната е гигантска от 20 декември до 15 януари е дело на комунистите. Защото бюджета при екстремни условия може да се гласува за една седмица. Бюджетът се бави, когато започва чисто парламентарната процедура с приказки и предложения.

При положение, че в страната никой не може да направи адекватен бюджет днес, което и да е правителство. Който и да е екип не може да направи бюджет, който няма да бъде подложен на актуализация след два, три или четири месеца. Този бюджет трябваше да влезне, за да може да влезнат минималните му параметри 30 или 50 процента актуал-

лизация и да функционират. Те очевидно саботират страната по този начин.

Другата лъжа и измама беше, че Жан Виденов каза, че аз съм готов с пакета документи, в смисъл пакета проектни закони за борда и ги давам до Нова година, до Коледа. Аз не съм видял, че това става. И сега изведнаж завъртаме козелото, че ни трябва, един или два или три месеца да се реализират преговорите, да се реализира законовата база на борда. Това е една уловка, в която прозират техните основни базови цели. Да се протакат нещата, да се изтощи натиска, да се отслаби напрежението. Да започнат вътрешните противоречия в опозицията с различни тези, защото те неминуемо ще започнат след две или три седмици. По отношение на общата ситуация, кризата, възможностите на търпението у хората и т.н.

Ето защо днес за мен е изключително важно съвсем категорично да бъде решено от политическия орган въпроса, в нашите условия, в нашите параметри за преговори, защото очевидно преговори или срещи това не може да е, това е очевидно от всякакъв един аспект. В тези параметри ние да пускаме ли хипотезата за правителство излъчено от Парламента, тази хипотеза не зависи от нас, тъй като колкото и време да бавят, и Желев да не даде и Стоянов да бави 10 - 15 дни мандата, не може конституционно да не го даде и до края на месеца най-вероятно ще има даден мандат. Значение не приемайки тезата за излъчено в Парламента правителство заявяваме, че продължаваме протеста до край. Това правителство не се ползва с доверие. Това правителство не го приемаме като нормална и отговорна част на българския държавен механизъм и тръгваме към политическа стачка и други

действия, които разбира се трябва много внимателно и много разумно да бъдат организирани и обсъдени. Основното решение сега е не какво ще правим с тези действия, а дали това ще бъде позицията ни в преговорите. Защото тези преговори до ден, два, три ще стартират. Най-малко масмедииното пространство ще се изпълни с позициите на двете политически сили, а и на хората на улицата, днес, в друг ден трябва да се изрази тази позиция. Просто днес без такова решение не може да завърши това заседание.

И аз затова имам чисто процедурно предложение. Нека да се формулира. Две са възможностите. Ние сме за предсрочни избори. Да говорим колко ще бъдат дълги те и как ще повлияе този период от време върху техния изход, също е нещо, което вече минава в прогностиката и не е сериозно политическо решение. Очевидно нас ни интересуват близките избори. Очевидно е, че те не могат да бъдат по-близки от два, три месеца. Затова нека да се концентрираме в основния въпрос. Взимаме ли решение за отказ от допускане на парламентарно правителство и прилагане на всички възможни протестни действия, искайки, разбира се предсрочни избори и не на правителство.

И друг вариант, приемаме формата на правителство което ще излъчи парламента, това означава мнозинството, това означава БСП, което ще трябва евентуално да се преговаря, да се търсят квоти, да се задължава с някакви условия, които ще се приемат, че са полезни за страната. Моето процедурно предложение е да се формулират тези две неща, без допускане на правителство или допускане на правителство, да се изгласуват и това вече да стане нашата ясна позиция, защото очевидно е, че всички дискусии от

Ние трябва да имаме конкретност в това нещо.

Аз съм се съмнявал, че ние можем всичко да поставим във времето и в мястото му. И това е абсурдно. Защото ние само трябва да дадем рамката, в която по-нататък да се движат действията на НИС и на Националния координационен съвет, на парламентарната група и т.н. Именно в тази рамка аз лично съм привърженик на това, което колегите казаха тук, да се придържаме към декларацията, която един път публикувахме и която я разпространихме, която да е основата на по-нататъшните ни предложения и действия. Тоест ние да фиксираме обезателно или да искаме да се фиксира обезателно крайна дата на изборите и от там вече по обратен път да разположим всичките действия. Не фиксираме ли крайната дата и действията, които ще доведат до постигането на този краен резултат избори в определен момент и при определени условия, то тогава ние рискуваме да не отговорим адекватно на действителността или на това, което очакват, вече не говоря за симпатизанти и членове. Това е българския народ, който очаква от нас.

Ето защо, аз мисля, че ние трябва действително тук да съсредоточим тази рамка, да фиксираме крайната дата на изборите и от там да разположим във времето действията, които ще дойдат.

Лично аз за себе си, разбира се ще се подчиня на всяко решение на Националния координационен съвет, лично аз смятам, че едно каквото и да било правителство в рамките на този парламент крие определени опасности.

Благодаря.

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

Следва Васил Говев

целяха разглеждане на съответните аспекти и последствия
именно от този важен въпрос.

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

Има думата Владислав Костов, след нещо Иван Со-
тиров.

ВЛАДИСЛАВ КОСТОВ:

Уважаеми господин председател, уважаеми колеги,
очевиден е факта, че ние постигнахме определени успехи в
поселдната седмица, макар и с това да се плати една доста
голяма цена. Но така е. "А ла гер ком а ла гер."

От тук нататък, мисля, че ние трябва да доразви-
ваме този успех. Тези импулси, които ни дава българския
народ не само в София, а в почти всички градове на страна-
та, включително и селата вече са неща, които ни подсказват
един факт, че ние получаваме одобрение за нашата политика,
която провеждаме. Но това не може да продължава безконец-
но. Ние трябва да продължим, според мен, господин председа-
тел, този натиск към БСП, за да може то да стигне до из-
вода, че няма друг ход, освен да приеме предложенията,
разумните предложения, които ние ще му направим. За съжа-
ление за момента, такива индикации нямаме. От информа-
цията, която се прокрадна от решенията на Изпълнителното
бюро на БСП, личи явно, че те ще ни предложат да се съгла-
сим с едно тяхно правителство, което да подготви антикри-
зисна програма. Да подготви въпросите по борбата с коруп-
цията, с престъпността, с финансовото оздравяване и т.н.,
нещо, което две години вече прави и не може да го осъ-
ществи и чак след това да отиде на по принцип съгласие за
предсрочни избори. Това по принцип всички нас ни смущава.
Тук беше казано това нещо. По принцип нищо не значи още.

ИВАН СОТИРОВ:

Уважаеми колеги, аз ще се въздържа да правя констатации, които на всички нас са ясни. За някои събития как са предизвикани и защо. Искам да се спра върху основния въпрос за това кога и как да се фиксира дата за която ние твърдо отстояваме. А ние всички сме съгласни, че без фиксирана дата не може да се върви на никакви разговори.

Второ, за трите основни варианта, които стоят пред нас, затова какво правителство да управлява до служебното. Защото е ясно, че до служебното правителство ще трябва да има някакво правителство. И какви са рисковете. И кой вариант е за предпочитане. Това разбира се е по мое мнение.

Единият вариант, няма да излагам аргументи за и противнего, защото от всички изказвания тук пролича, че това е най-опасния вариант. Той е изцяло конфронтационен и ще бъде фатален за страната. Това е вариант ново правителство на БСП. Вариант Добрев или нещо от този род.

Интересни за анализ са другите два варианта. Единият вариант, който е най-рискован за нас, това е варианта да бъде съставено някакво правителство, дали ще бъде наречено програмно или експертно, то ще бъде по същество коалиционно в рамките на този парламент. Какви са рисковете. Тук се изказаха аргументи срещу този вариант, аз ще гледам да не ги повтарям. Но какви са рисковете.

Рисковете освен тези, които се казаха са и това, че независимо какви споразумения, какви декларации ще направят политическите сили и съобразно това, което изказа и господин президента в своето експозе е, че ние след два месеца или след един, незнаем какво ще бъде икономическата ситуация и дали пак в името на България и дали пак следствие на

някаква провокация може да бъде организирана такава, комунистите са специалисти, няма да се наложи ние пак да преразглеждаме нещата, дали едно такова правителство няма да бъде и вътрешно и международно рекламирано много добре от комунистите. Да покаже, че това е пътя, че това е консенсуса, че той ще ни извади от кризата, че всички политически сили в крайна сметка са седнали на масата и са се разбрали и ние сме тръгнали по един добър път и този аргумент да бъде изкаран, за да може това правителство да се реанимира

Втората опасност при един такъв вариант е, че ние нямаме никаква гаранция, ако приемем да речем тук варианта преговаряме до края на февруари едно такова правителство. Първанов ще каже, не до края на февруари, а до края на април да речем. Много трудно ние ще можем международно и вътрешно да обясним, защо ние точно сме определили до края на февруари, а не до края на април и т.н. Просто се създават много възможности като кажем а по този път, да бъдем изиграни, да бъдем дискредитирани и тези хора, които стоят на площадите и които са крайно екзалтирани няма да ни простят по този вариант да бъдем изиграни. Вярно е, че може да се окаже печалившия, но много рискован.

Докато при третия вариант, спирам се на него, а това е варианта към който аз лично имам предпочитание, това е варианта с Виденов, това правителство, което е в оставка до края на февруари месец, то да си изпълни това, което Парламента в крайна сметка ние сме парламентарна република, всички го знаят и тъй като Парламента е постигнал консенсус всичките проблеми, че това е дискредитирано правителство отпадат. А това правителство ни дава гаранции

че не могат да го реанимат до безкрайност и че не могат да ни изиграят. Защото всички други морални ангажменти и декларации с комунистите, особено с тях не са сигурна база на която ние можем да работим. Виденовото правителство е най-силната гаранция, че ние най-малко рискуваме да бъдем изиграни, а това е най-изгодния и от практическа и от всякаква гледна точка вариант, който ни дава най-много дивиденди.

Освен това при един твърд вариант като този, ние не правим никакъв компромис от това, което сме заявили досега. Ние сме заявили никакво правителство и в програмата на СДС, и в декларации сме говорили, че този парламент не може да направи ново правителство. Ние сме заявявали многократно, че правителството на Виденов, колкото и да е компрометирано, то е най-доброто, което може да роди това мнозинство, респективно този парламент.

Второ, това ще отговори най-пълно на очакванията, които са на улицата и дори този вариант да крие някакви рискове, защото при тази екстремна ситуация всеки вариант е рискован, ние при този вариант, когато играеш на твърд вариант, каквито и негативи да претърпиш най-малко рискуваш политически да бъдеш обвинен и атакуем, а ние не можем да не си даваме сметка при тези неконтролируеми процеси на улицата.

Затова при вариант до февруари да настояваме да остане статуквото при една програма бърза от страна на парламента за приемане на най-необходимите закони и март, април служебно правителство, което значи, че до средата, началото, средата на май ние спокойно можем да фиксираме

датата. Това е един разумен вариант. Отделно във връзка с това, което каза Едвин Сугарев, аз смятам, че ние можем да помислим дали директно да излизаме с този вариант или дали да не приемем някакъв по-твърд вариант, който да бъде разменна монета за пазарлъци.

Иначе, ако директно отидем с варианта на който ние настояваме и смятаме, че политически е най-изгоден за нас, защото комунистите ясно, че ще искат да печелят време, за да реанизират, да не са в тази криза. И тук искам да отговоря на един въпрос, който се постави от президента и който е съществен, те във всички случаи ще бъдат реакционни настроени към нас, реваншистки настроени към нас. Те във всички случаи няма да ни простят това, което се случва с тях и ако минат в едно глухо малцинство. Те ще бъдат реваншисти ще бъдат, но да бъдат реваншисти с по-малко парламентарно представителство. Колкото повече изтеглим нещата и колкото по-твърд вариант реализираме, колкото по-твърдо бъдат изгонени от Парламента те ще имат толкова по-малко представителство в следващ парламент.

Именно за това твърд вариант, но ако може да се втвърди за преговорите, ние можем дори да оспорим необходимостта сега да се прави бюджет. Не е за пръв път, когато правителство работи до април много пъти не сме имали бюджет. Работи се в рамките на стария бюджет. Някои други неща можем да ги използваме като разменна монета. Какъвто и бюджет да се приеме, той няма да бъде изпълнен. Ние свикнахме да си променяме бюджета. При тази хиперинфлационна вълна, ние ще имаме динамичен бюджет и тъй ще се преработва.

За оставката на Виденов има достатъчно механизми. Прие една направена декларация може и ролетката да се разтегне във времето, да съвпадне до датата края на февруари. Може и при тази декларация Петър Стоянов вече има карт ^{без} бланш да бъде притиснат да не възлага мандат. Когато всички парламентарни сили имат декларации.

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

И последен Дянко Марков.

ВАСИЛ ГОЦЕВ:

Уважаеми дами и господа, аз бих искал съвсем накратко да отговоря на въпроса, който Асен Агов постави и който е много важен, как се преодолява оставката на Виденов. Тук видях и хипотезите, които ги даде Петър Стоянов. Заедно с това, когато ние избираме нашия вариант трябва да имаме предвид, че каквото и да изберем, то не зависи категорично от нас, че ще можем да го наложим. Но ние трябва да изберем този вариант, който при настоящия момент е най-добър за нас, с оглед силата която имаме. Аз искам да кажа и това, нека да не си казваме, ако птичето кацне на рамото ни. Птичето не кацна случайно на рамото ни, а на добрата политика, която този Национален координационен съвет проведе и на правилността на решенията, които взе досега.

Аз лично много съм не само въздържан, но се страхувам да кажа, че трябва да се прави някакво, каквото и да било правителство в рамките на този парламент, независимо с чий мандат. Думата програмно правителство, правителство за определен срок може да има само, ако ние имаме конституционната възможност да определим разпускане на Народното събрание. На тази дата разпускаме Народното

събрание, до тогава така.

Доколкото съм правил справки, ние нямаме основание да мислим, че тази възможност ще я има, освен ако конституционните съдии решат нещо друго. Затова какво аз виждам и какво предлагам да се формулира като наше решение.

Ние да предложим и то на социалистите, но парламентарната група на БСП да излезне с една декларация пред Народното събрание и пред президента, че се отказва да приеме мандат за съставяне на правителството, считано от една дата, която ще бъде тази, за която ние смятаме, че можем да приемем необходимите закони за борда. Примерно казвам го съвсем общо от 1 март. Разбирам, че това не е много конституционно елегантно.

АЛЕКСАНДЪР ЙОРДАНОВ:

Това е същото, което казах.

ВАСИЛ ГОЦЕВ:

Това не е съвсем същото, аз обещавам следващия път като започнеш да говориш няма да те оставя. По-висок глас от теб имам и повече съм свикнал професионално да говоря. Затова моля те изчакай. Това никак не е същото. Това означава, че те конституционно да декларират, ние няма да приемем мандата, но считано от 1 март еди коя си година. Казвам, че това не е ново в рамките на Конституцията, но е възможно да се приеме.

Всяка една от групите да заяви още сега, че не приема мандат за съставяне на правителство. Веднага да го заяви пред президента пред който трябва евентуално да направи такова изявление. Преди да ѝ е възложен мандата да го заяви и това дава възможност на Петър Стоянов след

това да не възлага мандат на никой.

След това нашата декларация да бъде преименувана решение и в нея да се формулират тези решения, които бяха първите точки на декларацията, банката и групите за разговори и съответно законите, които трябва да се вземат. Заедно към това да се включи и решението по квоти, да влезнат хората във Висшия съдебен съвет. Тогава какво ще стане.

Ще се работи в Народното събрание, толкова колкото е необходимо за приемане на законите докато, тук споделих с господин Соколов и Катя Михайлова, смятаме, че с помощта на експерти едва ли повече от месец, месец и половина ще трябва това. И в момента, когато вече ние знаем датата, това е датата, в която социалистите са отказали да поемат мандата. Президента без да пита никого повече и Народното събрание разпуска Народното събрание и съставя служебно правителство, след което изборите идват конституционно два месеца след това. Тази формула и тази програма може да стане, може юридически да се обоснове и аз мисля, че тя ако бъде приета от социалистите може просто да функционира.

ДЯНКО МАРКОВ:

Уважаеми господин председателю, уважаеми госпожи и господа,

От всичко досега, което се говори в залата и особено от това, което ни се сподели от нашето ръководство е очевидно, че ние сме поставени в едно жестоко менгеме. Поставено е особено в такова жестоко менгеме нашето ръководство на съюза ни. Менгемето от една страна на външен натиск, който е построен на базата на мъдростта, на икономическите съображения, на необходимостите за страната, за да излезне преди всичко икономически от това кризисно със-

тояние, в което е поставена.

От друга страна, другата плоскост на менгемето е менгемето на международното недоволство. Хората които вече излизат действията им от един разумен и достатъчно ефективен контрол.

При тази обстановка ние до известна степен трябва да пренесем на кое ще отдадем по-голямото значение. Ако ние отдадем по-голямото значение на внушенията, които ни се дават от вън и които безспорно почиват на една мъдра оценка, преди всичко на икономическото състояние на страната тогава ще се окажем опортюнисти спрямо изблика на народния гнет и масовите въстания, които ние до известна степен предизвикахме, на които разчитахме и към които сме отговорни. И в този смисъл, аз лично споделям моята оценка за нещата. (Ние трябва да оставим верни на това движение в народа което възникна, защото иначе ние рискуваме да загубим онова доверие, което ние спечелихме благодарение на нашата решителност в нашите формулировки.

Тук е именно сега проблема как ще бъде намерен изхода от това притеснено състояние. Използвам случая, че говоря с всички вас, за да споделя една моя голяма загриженост от това, че ние се оказвахме в даден момент на 10 януари в едно състояние, не казвам на безпомощност, но просто на липсата на достатъчно разработен вариант.

В това отношение нека си даваме сметка. Възникна революционна обстановка. Ние бяхме фактически нашата армия, позволете ми като някогашен офицер, а фактически и днешен да направя това сравнение. Когато се вкарва една армия в сражение, винаги се разчита, че ще могат да се посрещнат изненадите, вариантите на развой на това сражение. И това е

организацията на резерва, без която няма никакъв успех. Ние се оказахме в едно състояние, което ни изненада, това буйно нарастване на напрежението и последиците, които дойдоха.

Ние например не направихме нужното, за да проконтролираме кой, кога, как проникна в Народното събрание, за да осигурява сигурността, каските, цивилните лица и прочее. Ние в това отношение се възползвахме от възможността да упражним парламентарен контрол над действията, които бяха насилие над Парламента. А тези хора трябваше да седят навън от Парламента. Но това е друга страна на нещата, която може би ние ще оценяваме. Аз казвам този отделен факт, има много други факти, за да привлече вниманието на нашето ръководство, на което ние вярваме, на което сме доверили развитието на нещата у нас да оценяват вариантите на възможното развитие. Ние сега разглеждаме и спорим върху възможностите, които ни дава една или друга форма на предсрочните избори и на правителството. Ние обаче не спираме вниманието си върху формите в които може да мине напред народното недоволство. Как ние ще излезнем при една генерална стачка? Как ние ще излезнем пред гражданското неподчинение, което значи неизплащане на данъци, всякакво спиране на стопанския живот. Ще кажем ли на хората истината за онова, което го чака, но на което ние сме готови да го водим. Така както Чърчил каза в 1940 година, че аз мога да обещая на своя народ, лишения, кръв и сълзи. И заради това го подкрепи целия английски народ. Ние сме длъжни да кажем истината на хората, които водим. Без това ние ще ги загубим.

Благодаря.

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

Чуха се няколкоупрека към ръководството, че не било готово, че нямало план за действие. Аз мисля, че не са заслужени тези упреци. Аз искам да дам обяснение. Разбирам че е било необходимо да се даде обяснение. Нашият план вие го знаете какъв беше. Настояваме за извънредно заседание. На него в 9.00 часа при положение, че имахме шест минути, останалите имаха малко време, до 10.00 - 10.30 часа мислехме, че ще се прогласува решението, т.е. декларацията, за или против. И след това плана ни беше отиваме при шеф-а твиего и този път казваме, че не приека нашата декларация. Защото очакваме те да не приемат декларацията.

Това което стана след опита на мнозинството да насили парламентарната група на Съюза на демократичните сили, вкарвайки през нашата декларация своята воля, не беше планирано от никой. То беше първата голяма провокация срещу нас. Това вече забави времето и след това дойде и демонстрацията. Кордонът беше тънък около Народното събрание, но кой е знаел, че те ще се опитат да насилият, като т ни дадоха текстовете сутринта. Така ли беше? Те казваха, че имат декларация. Ние знаем, че те не могат да я сложат за гласуване, тъй като не е свикана. Това тяхното решение в същност изкара събитията от нашия сценарий. Как може да искате от нас да контролираме цялата ситуация и да имаме план. Когато вече срещу нас започнаха да хвърлят камъни, призовавайки ги с мегафоните да спрат, за да се върнат, след като върху нас започнаха да хвърлят камъни, ние от тататък не сме имали никакъв контрол върху хората. Ние загубихме контрола. Това е смисъла. Ако някой си е мислил,

че ние през цялото време имаме контрол много се лъже. Тези хора от вън бяха вече предизвикани, бяха се превърнали в тълпа и това беше, което стана.

Аз и на много от колегите им казвах. Ние нямаме контрол. Ние имаме контакт с хората. Можем да им казваме, но не можем да ги накараме да направят каквото и да било. Не можем да им кажем идете си, за да не направим нов 14 декември 1989 година. Нашите възможности за действие бяха наистина такива, но те се получиха обективно. Сега разбира се със задна дата, от дистанцията може би някой вижда по-добри възможности за решение. Но аз си мисля, че ние не взехме нито едно грешно решение вътре в залата на Народно-то събрание. Стояхме ли вътре като гаранция? Стояхме. Да не ги бият тях, да не бият демонстрантите. Когато демонстрантите станаха малко и опасността нарастна в 10 часа. Излезнахме ли при тях? Излезнахме. Направихме ли митинга с цел да се обърнем към тях и да регистрираме своите призови, Защото сега историята връща всички кадри обратно и времето е гледа кой какво е говорил. Някъде някой да е говорил от нас нещо грешно? Не е имало. Биха ли след това демонстрантите въпреки нашата защита и нас, вследствие на нашето решение. В същност ние излезнахме там единодушно в 10 часа.

В това поведение при този разбушуван свещен гняв просто нямаше други опции. За какво говорим. Аз поне не ги виждам. Аз и сега не ги виждам. Ако някой чак толкова проникновено вижда обстановката, че предлага, би казал къде точно сме сбъркали, да каже. Как може, носят се упреци и вече четвърти член на НТС казва, ръководството не беше готово. И то за какво. За свещения гняв на хората.

Откъде да зная, че комунистите ще им лазят по нервите. Откъде да знаем, че Начев ще ги провокира. Никой тези неща не ги е знаел. Така е. Тези събития до голяма степен бяха резултат и от действието и на мнозинството. Те не са резултат само от нашето действие.

ИВАН КУРТЕВ:

Само едно изречение, за да знаят хората цялата истина, така както беше. Не само че няхаме грешка в залата. Аз присъствах на всички председателски съвети и искам да ви уверя, че поведението на Иван Костов беше безупречно. /Ръкопляскания! /

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

Има думата господин Васил Златаров. Това е последното изказване и аз чета след това проекта за решение. И аз чета след това проекта за решение.

ВАСИЛ ЗЛАТАРОВ:

Уважаеми господин председател, уважаеми колеги, Аз искам да отговоря само на един въпрос. Ще отстъпят ли комунистите? И съм убеден, че ще отстъпят. Съображенията ми са следните. В същност ние имаме задачата да вземем само еднорешение. Да определим една дата на изборите и на тази база да преговаряме. Ние можем да кажем 1 май, а да преговаряме за 1 юни. Не се страхувам от думата преговори. В най-страшните войни в някой затътен град на една неутрална държава се водят преговори. Аз ще ви кажа една еволюция от страна на комунистите в тези дни. На 11 януари сутринта, червените са извикали председателя на Народното събрание Сендов и са направили такова предложение. Да игнорират народните представители от опозицията под предлог, че Парламента е в не добро състояние

за да се пречесат в Бояна и там да продължат на общо основание. Сендов какъвто и да е не приел човека. И неговото предложение и мнение за предсрочни избори смятам, че е искрено. Нека това да се има в предвид от нашето ръководство. Това е цялата им политика.

В края на краищата, кой е с нас? С нас не е уличната. С нас е българския народ. Кой е с тях? С тях са силовите апарати. Но никога в революции, в сблъсъци, силовите апарати не отиват изцяло с властта. Една част ще дойдат при нас. И този момент, който изживяваме е неповторим. Ако ние не го използваме в скоро време такава възможност няма да имаме.

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

Проект на решение на Националния координационен съвет на СДС от 14 януари 1997 г.

Като взема предвид, че провала на управлението на БСП доведе до нарушаване на основните човешки права на българските граждани защитени в Конституцията, че цялата отговорност за икономическата катастрофа и насилието носи Българската социалистическа партия. Че икономическите условия в страната се влошават непрекъснато без въвеждането на валутен борд и структурна реформа. Че страната ни остро се нуждае от външна финансова подкрепа.

Националният координационен съвет на СДС

Р е ш и:

1. Настоява Народното събрание да приеме с решение текста на декларацията за спасение на България внесена от Обединените демократични сили още на 19 декември 1996 година.

2. Подкрепя мирните протести на недоволните от управлението на Българската социалистическа партия граждани и предлага на парламентарната група на СДС да участва активно в тях, като бойкотира Народното събрание, освен при полагането на клетва на президента Петър Стоянов и на вицепрезидента Тодор Кавалджиев и гласуването при евентуален избор на ново правителство.

3. Настоява Българската социалистическа партия да се откаже от мандат за съставяне на ново правителство и в случай на опит, възлага на Националния изпълнителен съвет да организира структурите на Съюза на демократичните сили за участие в общо национална политическа стачка.

Защитени в Конституцията и всеобщата декларация за защита правата на човека.

От тук се разбира какво искаме. Приемането на текста на декларацията с решение означава отказ от мандат.

Аз мисля, че разбирате.

МУРАВЕЙ РАДЕВ:

Само две формални добавки бих предложил.

Първата е там, където казваме, че изцяло е вината на Българската социалистическа партия, аз бих предложил ръководството на БСП или върхушката, не цялата партия.

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

Управляващата БСП.

МУРАВЕЙ РАДЕВ:

Една не малка част от нея е против нея, това имам предвид.

РЕПЛИКА:

Там където настояваме, да бъде приета нашата декларация нека да добавим едно "без промяна".

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

Може ли да не се екстремизираме вътрешно ние по между си, защото няма нужда от това.

РЕПЛИКА:

Може ли една редакционна поправка. Мисля че израза "подкрепя протестите" е слаб. Някаква друга форма на изказ тук трябва да се намери. Подкрепя е малко дистанциращо.

РЕПЛИКА:

Оглави.

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

Оглави, но след това като разбият магазините. Трябва да бъдем внимателни.

ЛУЧНИКОВ:

Позволявам си въпреки всичко да предложа да се напише още един абзац в това решение.

А именно, към разговори с БСП да се пристъпи само, ако нейния висш колективен орган приеме предварителните парламентарни избори да се проведат до края на месец май 1997 година.

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

По-слабо като позиция. Веднага започва пазарлък. До тук силното е, че не искаме нещо друго. Ние не ескалираме исканията си. Ние си искаме декларацията. Това искаме. Оставяме си верни на принципа, но не започваме пазарлък с тях.

РЕПЛИКА:

Една кратка редакционна бележка към втория абзац, когато става дума за гражданското подчинение, там става дума за хората от цялата страна. Да стане дума за хората от цялата страна. Да не се обидят някои не граждани или не столичани. Да се каже, че цялата страна участва в процеса.

ЕВГЕНИ МИХАЙЛОВ:

Уважаеми колеги, господин Костов, имам предложение да отпадне споменаването за гласуване на ново социалистическо правителство. Защото това беше нашата заявена позиция през деня на 10-ти, когато обявихме, че ние напускаме Народното събрание и пред хората казахме, че можем да се върнем само при тези условия, ако те приемат. Тоест за гласуване на 19-ти за президента и евентуално ново социалистическо правителство. След последвалата ескалация и след тези протести в цялата страна присъствието на такова допускане от наша страна; че може да има правителство и че ние ще влезем да го гласуваме, мисля че е неточно и неадекватно на ситуацията и трябва да приемем тук мерките с които ние да не допуснем съставянето на такова правителство. И тук мисля, че има две неща. Едното е, ясно доказване, че искаме избори с определен най-краен възможен срок от Конституцията, това е до края на май. И второто е, че ние в противен случай ще приемем масови протестни действия.

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

Отговорът на Евгени е следния. Ако започне процес на разколебаване на мнозинството и една част от тях не посмеят да гласуват за своето правителство, нашето гласуване против ще бъде абсолютно необходимо. Така че ние

просто ще изтървем питомното за да гоним дивото. Това е причината.

ИВАН ГЛУШКОВ:

Може би да се помисли, СДС се солидаризира с масовите народни протести. Има елемента на съучастие в протестите. А подкрепя е малко странично. Солидаризира се с масовите народни протести.

ПРЕДС-ИВАН КОСТОВ:

СДС е солидарен.

РЕПЛИКА:

Аз предлагам колеги, след като бъде изготвен окончателния вариант на решението, то час по скоро да бъде разпространено и всеки един от нас от регионалните председатели и от общинските да го вземе, защото тази вечер текат навсякъде митинги. Да бъде прочетено навсякъде в страната.

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

Ще се опитаме.

ИВАН ПАНЕВ:

В нашето решение никъде явно не се казва, че ние сме против правителство на БСП в рамките на този Парламент. Струва ми се, че в този абзац, където се говори за нашата декларация може да се добави - която включва и отказ на всички парламентарни групи.

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

Нали го пише в декларацията.

ИВАН ПАНЕВ:

Хората са забравили. Това имам предвид.

РЕПЛИКА:

Едно уточнение. Парламентарната група три пъти трябва да влезне в пленарна зала. Едното за клетвата на

президента. Второто за гласуване на нашата декларация.

ВАСИЛ МИХАЙЛОВ:

Ако ние, уважаеми колеги, допуснем третото влизане в Народното събрание за гласуване на правителство, какво ще рече това. Това означава, че нашата декларация вероятно няма да бъде приета. И аз съм категоричен противник на това, въобще да се споменава, че е възможно. И освен това, преговорите с БСП сега са политическа грешка.

ЕДВИН СУГАРЕВ:

Лично аз бих предложил една друга схема на тази декларация. Просто да се повтори цялата декларация вътре като се вмъкне и точка за постигане на консенсус за Висшия съдебен съвет. Това мисля, че е изключително важно.

РЕПЛИКА:

Две думи редакционно. Да бъде не влизане за гласуване за ново правителство, а гласуване против ново "правителство".

ПРЕСД. ИВАН КОСТОВ:

Чета отново решението.

Като взема предвид, че провала на управление на Българската социалистическа партия доведе до нарушаване на основните човешки права на българските граждани, защитени в Конституцията и всеобщата декларация за правата на човека. Че цялата отговорност за икономическата катастрофа и насилието носи Българската социалистическа партия. Че икономическите условия в страната се влошават непрекъснато без въвеждането на валутен борд и структурна реформа. /Че страната ни./ Че България остро се нуждае от външна финансова подкрепа, Националният координационен съвет на СДС

Р Е Ш Е Н И Е:

1. Настоява Народното събрание да приеме с решение текста на декларацията за спасение на България внесена от Обединените демократични сили още на 19 декември 1996 г.

2. СДС е солидарен с мирните протести на недоволните от управлението на БСП граждани.

Предлага на Парламентарната група на СДС да участва активно в тях, като бойкотира Народното събрание, освен при полагането на клетва от президента Петър Стоянов и вицепрезидента Павел Кавалджиев и да гласува против при евентуален избор на ново правителство.

И при евентуален опит за съставяне на второ социалистическо правителство.

РЕПЛИКА:

Друго правителство е най-правилно, а не второ.

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

Трета точка. Настоява Българската социалистическа партия да се откаже от мандат за съставяне на ново правителство и в случай на опит, възлага на Националния изпълнителен съвет да организира структурите на СДС за участие в общонационална политическа стачка.

Който е за, моля да гласува.

Благодаря. Против? Няма. Въздържали се? Четириима.

Минаваме към втора точка.

Свикване на Девета национална конференция на Съюза на демократичните сили.

Предлагаме ви да приемем следното решение.

Националният координационен съвет на СДС
Решение за свикване на Деветата национална
конференция на СДС.

На основание чл.15 ал.І от статута на СДС, На-
ционалният координационен съвет свиква Деветата национална
конференция на Съюза на демократичните сили на 15 и 16
февруари 1997 година.

Деветата национална конференция на Съюза на демок-
ратичните сили се провежда в град София в сградата на На-
ционалния дворец на културата.

Регистрацията на делегатите се извършва на 15
февруари 1997 от 8 до 10 часа.

На основание чл.15 ал.ІІ от статута на Съюза на
демократичните сили ИКС определя следната форма и ред на
представителство.

1. По един делегат на всеки местен клуб на СДС
и следва формулата на предишната конференция.

Да не я изчитам.

4. Списъците с делегатите се представят в Нацио-
налният изпълнителен съвет на СДС до 9 февруари 1997 го-
дина.

5. Възлага на Националния изпълнителен съвет
на СДС организацията на Деветата национална конференция
на СДС.

Ние приемаме предложението за свикване по-често
на Националния координационен съвет. Дневният ред е в пета
точка.

Възлага на Националния изпълнителен съвет на СДС
организацията на Деветата национална конференция.

Има ли други предложения за дати, за промени в текста. Нека да говорим само за промени в текста.

Може ли същия регламент пет минути.

Васил Михайлов има думата.

ВАСИЛ МИХАЙЛОВ:

Уважаеми колеги, Националната конференция на СДС по нашия статут има върховно значение, както и Националният координационен съвет и те могат да вземат политически решения. Стои пред вас въпроса по нашия статут, който е вътрешния ни закон, кога трябва да има такава конференция. Ако вие направите известни сверки със статута ще видите, че далеч не сме притиснати във времето да се прави такава конференция февруари месец. Дори ако бяхме в някакъв спокоен момент на развитието на СДС, и на политическата ситуация в страната.

Сега вие обаче сме изправени пред драматични събития колеги. Току що приехме декларация или позиция на Националния координационен съвет, която меко казано е в много сложна ситуация и може да доведе до много сериозни сблъсъци с БСП, както и с тежки моменти, които ние трябва да решаваме от политическа гледна точка.

Една такава конференция не може да не бъде съобразена по време и с това, кога ще има предсрочни избори. Ако сега тук попитам присъстващите уважаеми колеги, кога ще бъдат предсрочните избори, от това, което гласувахме преди малко има ли отговор. И отговорът е няма отговор. Има желание. Най-страшно в политиката е да се бърка желаното с възможното. Ние сега тепърва ще имаме разговори. По-нататък, те могат да се превърнат в преговори. След

Това най-вероятно е да ни измамят. След това вероятно е да няма избори, когато ние бихме искали. Такава една конференция има смисъл да се проведе непосредствено преди предизборната кампания. Да е стартирано. И това е съвсем естествено. Тя ще решава изключително важни и сериозни въпроси. Ще одобри механизъм за издигане на кандидатури за изборите. Ще реши политически въпроси, ако са възникнали. И ред други проблеми ще има, които да бъдат решавани.

Сега ние да определяме през месец февруари или март, та дори и април една такава конференция е безотговорно. Това е просто едно хвърляне в пространството на една позиция.

И аз съм дълбоко убеден, че НИС няма никакъв друг замисъл, освен чисто политическия. И ако това е така, сега да определяме дата на конференцията в месец февруари или март е абсолютно безсмислено. И това според мен е нормалното поведение. /Ръкопляскания!/ Аз не разбирам как днес това можем да правим. Не разбирам, уважаеми колеги, предстои ни свръхнапрежение на силите. Предстои ни титанична битка в момента. И който се опита да избяга от нея, сигурно ще мине зад борда. И ние сега се занимаваме не с друго, а с дата на конференцията, която е буквално забележете след един месец или малко повече от месец. Това е несериозно. И аз отказвам да коментирам дата в момента.

ПРЕДС. ЙОРДАН СОКОЛОВ:

Има думата Павел Шопов.

Да се готви Красимир Момчев.

ПАВЕЛ ШОПОВ:

Проедурно господин Соколов, аз ще ви помоля да

бъде поканен господин Иван Костов. Това е изключително важен въпрос. И той трябва да чуе онова, което ще кажем. Сега когато трябва да се бием с противника, ние отново се вгледахме в пъпа си. За мен онзи опит за приватизация на СДС от някои хора, който тече от една година и половина насам, опитът за приватизация на успехите на Съюза на демократичните сили, който се основава в огромна степен на политиката която се провеждаше 1993 - 1994 година продължава с пълна сила и сега.

За мен е просто абсолютно невероятно в този момент, този въпрос да се постави. Мисля че той се поставя така по терлички, като че ли. В голяма степен също както се поставя въпроса и за синята партия. Няма спор, че на тази Национална конференция това ще бъде основния въпрос. Един от трите въпроса, който се поставяше на миналия Координационен съвет, за което се говореше е поставен навсякъде по места, т.е. кога никне кокичето, трябваше единия отговор да бъде, някъде около 15 януари. От януари се прехвърли датата на 15 февруари. И сега е за мен още по-сигурно, че тогава този въпрос се е поставял по този начин, по който ние тогава твърдахме.

Как сега тук в изтичащия един час, час и половина, ние можем да решим всички тези въпроси относно организацията на конференцията, относно нормата за представителство. Защото по всяка една точка, която беше прочетена от господин Костов в проекторешението не е само това. Не е така. Аз ще ви кажа въпроса. По статута Националния координационен съвет определя нормата на представителството от клубовете. В Националния координационен съвет мисля че е изключително дискуссионен този въпрос. До колко души от

клуб или на колко клуба един представител да дойде. Защото на първата Национална конференция представителите бяха два. На миналата един, но клубовете не бяха изградени. Може ли в този момент някой, защото аз считам, че структурите на СДС са пълен хаос, за което е виновна Национална координация, да каже, може ли някой да каже, колко клуба има страната. 1000 ли са, 2000, никога не е ставало въпрос. И ние не трябва ли да изслушваме един доклад на главния секретар в това отношение. Колко са отчетените клубове, Някой чувал ли е до този момент колко са членовете на Съюза на демократичните сили. Тайна ли е това? Аз мисля, че не е тайна. И това е нормално, съвършено естествено. Това е единия въпрос.

ЙОРДАН СОКОЛОВ:

Партиите.

ПАВЕЛ ПОПОВ:

Господин Соколов, моля ви не ме прекъсвайте. За партиите също господин Соколов. Нека и този въпрос да го видим. Това е организационното състояние на целия съюз. Има един друг въпрос, който мисля, че се подминава на бързо. Кой ще организира тази национална конференция? НИС ли? Добре, НИС. Но НИС трябва да има помощни органи. Не може да тръгнете вие седемте представители на НИС имаме ви пълното доверие и да я организирате технически. Кой остава? Национална координация. Нямам доверие, уважаеми членове на НИС от наша страна по отношение на Национална координация. И това много пъти сме го изказвали тук. Много пъти сме го твърждали. Имаме десетки, стотици, ако шете и хиляди примери за това.

Ако тропнем на масата нашите документи, оплаквания, факти и обстоятелства ще видите, че това е много съм-

нително за мен, Национална координация, не искам да цитирам имена, да организира тази Национална конференция.

Аз бих дал друго предложение, Национална конференция тогава, когато тя ще трябва да се организира ще трябва да се организира от един организационен комитет или неznam как ще го наречем излъчен тук от Националния координационен съвет. Национална координация има едни регулярни функции. Има значение в известни насоки, без това да е никъде фиксирано в документите на СДС. Това е още една слабост, която досега съществува. Да организира текущата работа на СДС, не да организира Национална конференция. Стига това което беше по-рано. Национална конференция на предишните случаи и издания се организираше от Национална координация. Стига е това. За да участват всички структури партиите да участват в това, а не чиновниците да организират националната конференция.

Защото както стана ясно и на миналата Национална конференция, важното е кой брои гласовете, той печели номинациите. Тоест който организира националната конференция той ще предопредели резултатите от тази национална конференция.

Другият въпрос е, аз не съм съгласен, че ще трябва да се определи дневния ред. Ако в този дневен ред се поставя въпроса за синя партия отново. Спомнете си тук в този състав какво беше. Ако това е целта, толкова по-тъжно. 1991 година декември месец в парламентарната група на Съюза на демократичните сили имаше предложения за закриване на политическата сила Съюз на демократичните сили. Аргументът беше, СДС се бил институционализирал от пар-

ламентарна група и правителството. Тук присъстващите депутати си спомнят много добре този момент. Ако някой счита, че сега е дошъл този момент, закриване на Съюза на демократичните сили с тази национална конференция, която прави опит да се проведе, това е друг въпрос, но той ще си понесе отговорност.

Благодаря ви.

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

Има думата господин Красимир Момчев.

КРАСИМИР МОМЧЕВ:

Аз бих призовал ръководството да спре да се подиграва с Националния координационен съвет. Няма сериозна организация, която да провежда заседание без предварително да е известен дневния ред. Това стана практика за НКС да бъде поставен пред свършени факти. Избира се национален щаб за провеждане на стачни действия и неznam какво. Бил избран еди кой си. Кой го е избрал не е ясно. Аз поддържам избора на Евгени Бакърджиев, но в никакъв случай не съм привърженик на този начин на работа. Тогава да закрием НКС и да си остане само НИС. То на практика така става. НКС утвърждава предварително взети решения. Залагат се оставки. Тук се хвърлят. Залага се на добронамереността на членовете на НКС и си правят някои наши кодекси, каквото си искат.

Националната конференция може да се окаже, че може да бъде подготвена и абсолютно фалшифицирана. Защото аз бях свидетел на такива неща съвсем скоро в Бургас. Цялата бургаска общественост беше потресена от това, как беше проведено едно събрание там. И не само бургаската, но и цялата българска общественост. Фалшифицирани списъци.

Натиск срещу мандатната комисия, Един е подписал с особено мнение. Другия не подписал, но ходи с пишов в момента, защото го е страх за живота си. Това нещо може да се повтори в национален мащаб. Затова този въпрос не може да се подминава. Не може една сериозна политическа сила да допусне да се подиграват с нея. Една такава конференция, особено в ситуацията, в която се намираме е абсолютно издишна. Аз преди малко споменах. Провеждането на тази конференция, която очевидно няма да бъде безметежна, означава, че някой иска да отклони вниманието на обществеността и усилията на СДС от решаването на единствения проблем, който стои в момента пред нас. В момента единствения проблем, който стои е решаването на кризата, свалянето на БСП от власт и провеждането на прещерочни парламентарни избори. Другите са детски занимания.

Ако това не е така, това означава, че насрочването на тази конференция в такъв момент е направено просто, за да бъде фалшифицирана тази конференция, да бъде подменена същността на СДС и аз ще ви кажа в каква посока. Дай Боже да не съм прав, но ще говорим след време. Ако този план, който е насочен срещу СДС успее, СДС вече няма да бъде антикомунистическа сила. Това е и целта на тази конференция на прословутата синя партия. Елиминирането на хората, които са най-големите антикомунисти, които седем години се борят срещу комунизма в България и подменянето им със съгласни хора, които ще работят с групировките, които ще им помагат да печелят.

Затова аз държа този въпрос за конференцията

да се решава в едни по-спокойни времена, когато всичко е решено в областта на политиката. Решена е съдбата на българския народ. Решена е съдбата с правителството и управлението на България и тогава спокойно в продължение на пет, шест месеца и чрез една нормална дискусия, а не чрез рекет да се решат въпросите на СДС. Това е демокрацията. /Ръкопляскания! /

ЙОРДАН СОКОЛОВ:

Аз не мога да разбера за какъв рекет става дума, че се свиква висшия орган на една политическа организация.

ГЕОРГИ КАРЕВ:

Първо искам да припомня, че такава точка в нашия дневен ред не е обявявана и не е обсъждана нито в клубовете нито в партиите.

Второто и по-важното процедурно, което искам да (припомня, че след едни цял ден продължили дебати, когато доколкото си спомням 56 изказвания бяха направени беше сформирана една работна група. Добро ли беше това или лошо, но то беше решение на ИКС с гласуване. Сформиране на работна група, начело, доколкото си спомням с господин Лучников, която да обобщи тези 56 изказвания и специално да търси допирните точки между тях. Този доклад нито е готов, нито е раздаден, нито е раздаден по партии и по клубове, за да бъде обсъден и да бъдат направени по него евентуални предложения. Аз съм категорично против разглеждането и включването на такава точка в дневния ред преди този доклад да бъде готов, да бъде раздаден и да бъде една база за някаква дискусия.

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

„Да, господин Карев, но точката е включена в дневния ред.

ГЕОРГИ КАРЕВ:

Точката е включена, но вчера ние не знаехме, че има такава точка в дневния ред.

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

Днес я приехме.

ГЕОРГИ КАРЕВ:

Днес я приехме, но този доклад нито е готов, нито е раздаден. Процедурното ми предложение е да снемем тази точка от дневния ред, поради липса на доклада за който имаше решение на ИКС. /Браво! Ръкопляскания!/ И това решение беше взето миналия път. /Ръкопляскания!/ То беше взето с гласуване.

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

Поддагаме го на гласуване.

Който е за това да се снесе точката от дневния ред.

РЕПЛИКА:

Има процедурно предложение във връзка с това гласуване. Едното е ако не се приеме, да напуснат тези, които не са членове на Националния координационен съвет за гласуването.

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

Започваме да гласуваме поименно.

ПАВЕЛ ШОПОВ:

Мисля че е важно процедурното ми предложение.

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

Аз председателствам Националния координационен съвет и в момента завършваме предложена процедура.

ЕВГЕНИ МИХАЙЛОВ:

Има опасност, ако се наложи по този начин решение, Националния координационен съвет да не може да осъ-

ществи тази политика, за която преди малко гласувахме. За това, аз ви предлагам процедура, защото виждам, че има непримирими позиции и ние не бихме могли да си позволим това нещо сега. В името на това ви предлагам една процедура. Тази процедура е следната. Има наистина гласувана точка в дневния ред, предвид направените изказвания. Наистина има решение, в което се казваше, че работната група първо трябва да изнесе доклад и след това да се насрочи датата на конференцията. Предвид сегашния момент. Предлагам след като точката е в дневния ред, за да не се получи нито от едната, нито от другата страна обида, да не се стигне до конфликт, който се очертава от тук нататък, който ще прераствне в конфликт извън залата. Да гласуваме следното процедурно предложение.

Националният координационен съвет след обсъждане точката в дневния ред при които прекратяваме дебатите в момента взе следното

Р е ш е н и е

Датата за свикване на Национална конференция на Съюза на демократичните сили ще бъде определена на първото заседание на Националния координационен съвет след датата на предсрочните парламентарни избори.

ПРЕДС. ИВАН КОСТОВ:

Първо гласуваме дали въобще да остане тази процедура в тази точка. Първо гласуваме предложението на д-р Карев. Дали въобще да се занимаваме с тази точка, защото той предложи да се снее. Аз съм против предложението на д-р Карев.

Александър Божков : Против.

Васил Гочев - против

Христо Бисеров - против
Йордан Соколов - против
Димитър Узунов - да
Георги Пънкарров - да
Константин Гърневски - да
Иван Газдов - да
Тодор Трендафилов - да
Дорн Добрев - да
Станислав Икономов - да
Евгени Даракчиев - да
Стефан Пеев - да
Иван Кръстев - въздържал се
Петко Джамбазов - против
Басил Сгуров - против
Георги Боздуганов - да
Лора - да
Мария - да
Асен Арсов - против
Пламен Гамизов - да
Стилян Габровски - против
проф. Ненов - да
Желязко Маждраков - въздържал се
проф. Михайлов -
Михаил Огнянов - да
Красимир Пухлев -
РЕПЛИКА: Няма такъв в НКС
Ваньо Лазаров - да
Симеон Гошев - да
Николай Апостолов - против
Захари Желязков - против
Любомир Павлов -

Лазар Георгиев - да
Георги Белчев - да
Кристиан Каршалъков - да
Ленко Русанов - да
Явор Попов - да

Васил Баздолов - да
Добромир Рачев - да
Петко Търпанов - да
Кръстю Пастухов - да
Кирил Ковачев - да
Георги Тотев - да

Христина Миленкова - да
Пламен Панайотов - против
Божидар Василев - против
Камен Костадинов - против
Камен Бараков - да
Димитър Рустакчийски - да
Христо Аджаров - да

Монтана - против

Видин - против

Враца - против

Варна - против

Шумен - отсъства

Добрич - против

Хасково - против

Кърджали - против

Стара Загора - против

Сливен - против

Ямбол - да

Смолян - против

Пазарджик - против

Пловдив - против

Кюстендил — против
Перник — против
София град — против
Плевен — да
Ловеч — против
Велико Търново — против
Габрово — против
Русе — против
Разград — против
Търговище — против
Силистра — отсъства
Благоевград — против
Живко Енчев — против — Бургас
София окръг — против
Александър Йорданов — да
Асен Агов — отсъства
Благой Димитров — против
Валентин Василев — против
Васил Дойков — да
Васил Златаров — да
Васил Михайлов — за предложението
Владимир Шкодров — въздържал се
Владимир Николов — да
Владимир Абаджиев — не е в залата
Владислав Костов — да
Георги Карев — да
Георги Ананиев — против
Георги Панев — да
Григор Малев — да
Дако Михайлов — против

Димитър Стоянов — да
Димитър Саръиванов — да
Димитър Желев — против
Димитър Иванов — да
Димо Гяуров — против
Дянко Марков — да
Евгени Михайлов — да
Едвин Сугарев — да
Екатерина Михайлова — против
Емил Капудалиев — да,
Звезделин Кафеджиев — против
Иван Сотиров — да
Иван Сунгарски — да
Иван Станчев — да
Иван Куртев —
Иван Тосев — против
Иван Будимов — против
Иван Димитров — за
Йордан Йорданов — против
Константин Тодоров — отсъства
Красимир Момчев — да
Крум Славов — да
Лорета — за
Лъчезар — за
Марио Тагарински — против
Мариана Лукова — за
Михаил Михайлов — против
Муравей Радев — за
Нелсън — да
Никола Каварски — да

Николай Налбантов - за
Павел Шопов - за
Руслан Сербезов - отсъства
Сашо Стоянов - въздържа се
Светлана Дякова - против
Светослав Лучников - за
Свобода Енчева - за
Спас Димитров - за
отен Стефан Стефанов - за
Стоян Райчевски - против
Филип
Цветан Димитров - против
Цоньо Ботев - за
Чародей Чернев - против
Симеон Гошев - да
Абаджиев - за
Константин Тодоров - против
Руслан Сербезов - против
Общ брой гласували за 127 души.
67 за
59 против
4 въздържаха се.

Преустановяваме разискванията по тази точка
/Възгласи: "СДС, СДС, СДС!"/

Закривам заседанието.

/Закрито в 14 часа и 30 минути/

СТЕНОГРАФ:

/С. Михайлова/